

OFFICIELT ORGAN FOR DANSK BADMINTON-FORBUND

BADMINTON

JUBILÆUMSNUMMER · NR. 1 · JANUAR 1980

32. ÅRGANG

Ketcheren

Spillerne

 YONEX

JUBILÆUMS ÅRET 1980

Dansk Badminton Forbunds bestyrelse har besluttet, at 50-års jubilæet markeres på flere områder og flere forskellige steder i landet.

På selve 50-årsdagen, den 15. januar 1980, nedlægger forretningsudvalget en krans på forbundets første formand, Mourits Rasmussens gravsted. Senere samme dag arrangeres der en stor reception i Idrættens Hus fra kl. 13.00 - 16.00. Her er alle velkomne - ledere, medlemmer, forretningsforbindelser, presse og alle andre, som forbundet i det daglige er i forbindelse med.

Om aftenen samles forbundets ledelse med tidligere ledere, æresmedlemmer, indehavere af fortjensttegn, DIFs ledelse, udvalgsmedlemmer og kredsledere til en dansk aften.

- ★ -

I løbet af 1980 afvikles der DM for amatører i Tåstrup. Det sker fra den 2. til den 5. februar. DM for puslinge i Odense og DM for minipuslinge i Horsens spilles begge den 9.-10., mens DM for juniorer i Nakskov og DM for ynglinge i Københavns Badminton Klub finder sted ugen efter, den 16. og 17. februar. Endelig spiller vi landskamp mod Sverige i Over Jerstal den 16. februar. Alle disse arrangementer, der er spredt ud over landet, betragter vi som jubilæumsarrangementer.

I dagene 29. februar til 2. marts 1980 afvikles de Nordiske Mesterskaber for juniorer i Aalborg, og her arrangeres samtidig en nordisk aften.

Jubilæumsårets old boys og veteranmesterskaber afvikles den 1. og 2. marts i Ringsted.

Forbundets traditionelle internationale turnering holdes i Brøndbyhallen i dagene 6.-9. marts, og i tilslutning hertil afvikles en international aften for spillere, ledere, presse m.fl. fra ind- og udland.

Det første DBF-mesterskab for både licens- og amatørspillere afvikles på en endnu ikke fastsat dato.

Endelig arbejder bestyrelsen på at opnå aftale om landskampe med Japan og Indonesien. Om dette går i orden, vides endnu ikke. De pågældende arrangementer vil i givet fald blive forsøgt placeret forskellige steder i landet hos interesserede klubber.

- ★ -

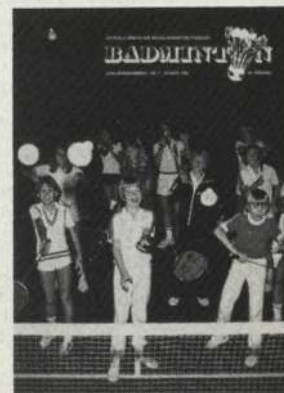
I anledning af jubilæet har bestyrelsen ladet udarbejde et festskrift, der fortæller om DBFs første 50 år. Festskriftet, der vil blive solgt til alle interesserede, udkommer i løbet af februar, men via de næste numre af dette blad kan der afgives bestilling.

Endelig har bestyrelsen indstiftet et jubilæumskrus med bomærke og inskription. Og så dette vil blive udbudt til salg igennem hele jubilæumsåret.

På bestyrelsens vegne ønskes alle medlemmer og ledere til lykke med de 50 år.

TAK for hver enkelts indsats for klubber, kredse og forbund - alt sammen til gavn for badmintonspillet i Danmark.

F. Kruse-Christiansen
formand

Ungdomsarbejdet er højt prioriteret i en lang række klubber landet over, og der står talentfuld ungdom klar til at »spille bolden videre« for DBF i de kommende år. Internationale kampe mellem danske ungdomsspillere og de lande, vi sædvanligvis kæmper med om positionen som Europas bedste, viser, at vi står virkelig godt rustet. Resultaterne fra ungdomseuropamesterskaber viser dette med tydelighed. Forsidebilledet viser en del af de ungdomsspillere, der netop nu er med til at præge puslingerækken.

DBF

har ladet fremstille et særligt krus i anledning af 50 års jubilæet. Illustrationen heri viser motiverne på kruset, som bl.a. kan rekvireres gennem DBF.

15 - 1 - 1930 ♦
JUBILÆUMSKRuset ♦
15 - 1 - 1980

Næste nummer

Det næste nummer af »Badminton« er planlagt til at udkomme i ugen der begynder den 18. februar 1980.

Sidste dag for aflevering af stof er sat til den 1. febr. Men det betyder ikke, at I SKAL vente til den dag. Tværtimod vil det være en fordel for alle os, der er med til at producere bladet, om I sender stoffet til H.C. Møller, Teglsturvevej 24 B, 2100 København Ø, så hurtigt som muligt - gerne i flere portioner.

Det giver os lejlighed til en bedre tilretning af jeres tanker og meddelelser med en bedre behandling af stoffet til følge.

Og vil de maskinskrivende bidragsydere så ikke nok gøre os den enorme tjeneste at skrive manuskripterne med mindst dobbelt linjeafstand. Tak
red.

Livskvalitet giver DBF en førende position i IBF

DBF 50 år

Udtalt på dansk lyder dette tal for en svensker som en halvering af et eller andet. Det er måske ikke tilfældet, hvis man studerer jeres besynderlige tallogik nærmere, og når DBF fylder halvtreds, kan man i hvert fald ikke tale om en halvering, men snarere en fordobling.

Da jeg som ung første gang kom i kontakt med ketsjer og fjerbold, skete det med dansk hjælp. Det var i midten af 30'erne, da Svend Strøman kom til Stockholm og lærte spillets finesser fra sig. Siden da har jeg mere eller mindre været i kontakt med dansk badminton i alle mulige egenskaber - som klubspiller på hold, der besøgte Danmark, i årlige triangelmatcher med København/Jylland, i distriktskampe og på landshold, eller når administrative opgaver kalder på en som leder.

Den langvarige kontakt med Danmark og dets badminton giver mig anledning til med fornøjelse at mindes, at reflektere og konkludere.

DBF i dag og omverdenen

Hvad står dansk badminton for i dag? Hvordan ser omverdenen på DBF?

Det er hævet over enhver tvivl, at den hurtige udvikling i 30'erne og 40'erne i Danmark i høj grad medvirkede til at internationalisere vor sport. De begyndende kontakter mellem England og Danmark, hvor dansk talent formåede at tage kampen op med englænderne skabte den nødvendige balance mellem britisk og »udenlandsk« badminton, der hidtil havde været en mangelvare i internationaliseringen.

Efterhånden førte det til en stærk dominans i Europa af »di danske« - godt dokumenteret af at den største samling badmintonpræmier, man kan finde i ét land, står i Danmark. Se blot på All England programmet, som hvert år bærer syn for sagn - og det er jo bare en dråbe i havet.

En eksempelløs dominans i Europa-zonen i Thomas Cup kommer man heller ikke udenom. Ikke før badminton for alvor udviklede sig i Malaysia og spredte sig internationalt i »the Far East«, fik Danmark konkurrence. (Man må ikke glemme, at den meget stærke irer Frank Devlin i 30'erne under et besøg i Malaya blev besejret af tre lokale spillere).

Klubbernes enorme betydning

Foruden de typiske danske egenskaber, gemytlighed og

Klubejede haller har været af uvurderlig betydning for badmintonspillets udvikling i Danmark, siger præsidenten for IBF, Stellan Mohlin - og den danske humor har været med til at vedligeholde omdømmet

humor, som altid er et aktiv inden for al idræt, tror jeg, at den udvikling, som man startede i Danmark, med klubejede haller har haft den aller største betydning. Her kan man ofre lige så megen tid på den sociale virksomhed omkring sporten som på sporten selv. Spillerne fandt her deres »andet hjem« og kunne komme til at spille, uanset om man var junior, senior eller veteran - og hvilket køn man var af.

En række haller blev bygget i enkelt udformning, men gode at spille i og altid hyggelige. Der ligger svaret. Det er ingen tilfældighed, at Hollands mest fremgangsrige klub, Duinwijk, har en lignende opbygning.

Badminton i haller til multisport eller i midlertidigt lejede lokaler for en aften kan aldrig måle sig med det danske system.

Men måske har den danske indstilling til sport som en fritidsbeskæftigelse selv på høje-

ste plan haft endnu større betydning. Holdånd, spirit, viljen til at være sig selv og ikke mindst en aldrig manglende evne til at se humoristisk på »det hele« og at leve derefter, er egenskaber, som er blevet velkendte verden over i badmintonssammenhæng. Det har givet mange spillere og ledere uforglemmelige timer, og det har virket som en smittende indsprøjtning på danskernes omgivelser.

På det punkt er dansk badminton enestående med skotterne som nærmeste konkurrenter. Der er de klubejede haller forøvrigt først nu ved at komme til.

Den danske evne

Man kommer ikke udenom at nævne de yderst fornemme præstationer, danske spillere har udført verden over, specielt under klimatiske forhold, der passer en skandinav meget dårligt. Uudholdelige forhold i hallerne selv på de bedste tilsku-

erpladser, som jeg i reglen har fornøjelsen af at sidde på, er for intet at regne mod de forhold, som råder på banerne. Og måske har de danske spillere alligevel ydet deres bedste præstationer i netop Malaysia og Indonesien. Viljen og evnen til at give sig fuldt ud kan ikke komme bedre til udtryk.

DBF kan heller ikke fylde 50, uden at man omtaler den danske administration, der præges af samme hyggelige evne til at kombinere arbejde og liv. Jeg har utallige gange noteret, hvorledes dansk indstilling har skabt nye åbninger i svære forhandlingssituationer - hvorledes det stænk af konservatisme, som altid findes, anvendes med fornuft til sportens fremme og til dens udvikling - trods mange gange hede diskussioner og standpunkter, hvor vi har været langt fra hinanden.

Det administrative

Den store indsats i internationalt arbejde, som DBF har påtaget sig, har været til uvurderlig nytte for IBF. Fornuft og balance har sammen med fantasi været aktive, som danskerne har benyttet sig flittigt af i bestyrelsen (Council). I den todelte verden, vi i øjeblikket befinder os i, er disse egenskaber nødvendige, når det gælder om at finde løsninger.

Jeg tror, vi er godt på vej, men jeg vil gerne sige til DBF, at hvis alle forbund havde det samme kundskabsforråd i international sammenhæng som DBF samt samme selvstændige syn på, hvorledes man skal løse problemerne inden for rammerne af det internationale samarbejde, ville IBFs opgave være meget lettere.

Ved forsvaret for vor sport og dens fremtid har DBF vist en førsteklases dømmekraft og en fornem indsigt. At det kommer badmintonsporten til gavn i fremtiden, tvivler jeg ikke på.

Måske - til syvende og sidst - er det netop denne danske evne til at søge livskvalitet i alle situationer, som udgør grundlaget for DBFs position i international badminton i dag.

På det internationale forbunds vegne lykønsker jeg hele DBF - fra spillere til ledere - med jeres »halvtres-jubiläum«. Trods årene er DBF fortsat præget af ungdommelig spændstighed og en ubrydelig vilje, store internationale indsatser og visse lys fremtid.

Vi er i IBF taknemmelig for, hvad DBF står for. Uden jer ville vi være og ikke mindre føle os betydeligt fattigere.

Stellan Mohlin

Herbert Scheele

Ti på toppen i DBF-ledelse

Dansk Badminton Forbund har været ledet af ti formænd siden inspektør Moritz Rasmussen 15. januar 1930 valgtes som forbundets første formænd. Hans formandsperiode varede i tre år, men to af de »ti på toppen« har »regeret« i over halvdelen af DBFs tid. Det er Leo Hendrichsen, der beklædte formandsposten i 12 år - 1934-46 - N.P. Kristensen, der bestred hvervet i 14 år - 1950-64.

Den første samling af foreninger til stiftelsen af Dansk Badminton Forbund fandt sted den 8. december 1929 i Skovshoved Idrætsforenings klubhus. Her mødtes repræsentanter fra fem foreninger - Landsretssagfører Poul Schrader, Skovshoved Idrætsforening, Inspektør Moritz Rasmussen, Københavns Badminton Klub, Landsretssagfører H. Linde, Helsingør Badminton Klub, Dekorator Holger Kriegsbaum, Firmaet Neyes Badminton Klub og Dekorator Jarlstrøm, Roskilde Badminton Klub.

De fem enedes om at lade Poul Schrader og Moritz Rasmussen udarbejde forslag til love og udsende det til de badmintonspillende klubber i Danmark - ca. 20. Der blev aftalt konstituerende generalforsamling onsdag den 15. januar 1930.

Den konstituerende generalforsamling blev holdt i Idræts husets kontor i København, og seks klubber var repræsenteret: Skovshoved Idrætsforening: Landsretssagfører Poul Schrader og snedkermester Hans Hansen.

Københavns Badminton Klub: Inspektør Moritz Rasmussen og Forretningsfører W. Lohmann.

Neyes Badminton Klub: Dekorator Holger Kriegsbaum.

Roskilde Badminton Klub: Dekorator Jarlstrøm.

Helsingør Badminton Klub: Sagfører Warrer.

Stubbekøbing Idrætsforening: Revisor Chr. Smerup.

De forsamlede godkendte med nogle enkelte ændringer lovforslaget fra Schrader og Moritz Rasmussen og stiftelsen af Dansk Badminton Union var en realitet.

Moritz Rasmussen valgtes enstemmigt som formand og yderligere fire bestyrelsesmedlemmer blev Poul Schrader, Holger Kriegsbaum, Chr. Smerup og Jarlstrøm. De tre førstnævnte kom til at udgøre forretningsudvalg.

C. Clausen vælges

Moritz Rasmussen meddelte forud for årsmødet i forbundet i

1933, at han ikke ønskede genvalg til formandsposten, og på mødet den 12. februar 1933 indstillede bestyrelsen Knud Jørgensen, Gentofte, som ny formand. Efter megen dramatik omkring formandsvalget opnåede fabrikschef C. Clausen, Skovshoved valg som ny formand med 18 stemmer mod 14 til Knud Jørgensen.

C. Clausen kom imidlertid til at bestride formandshvervet indtil årsmødet i 1934, idet han på grund af manglende tid ikke ønskede at modtage genvalg.

Da badminton kom til Danmark og blev organiseret for alvor i Skovshoved Idrætsforening havde man der valgt C. Clausen som første formand for en badmintonafdeling i SIF. Det var også ham, der i sin tid skaffede de første engelske spillere til Danmark for at demonstrere spillet.

Leo Hendrichsen, der i 1933 blev nyvalgt til bestyrelsen, blev ny formand på årsmødet i 1934, og han beholdt formandsposten indtil 1946. Leo Hendrichsen kom fra Frederiksberg Badminton Klub, som han var med til at stifte i oktober 1932, og som han i en årrække var formand for.

Han ledede Dansk Badminton Forbund i en tid, hvor det både gjaldt om opbygning af en ny idrætsorganisation, og om udbredelsen, udviklingen og opbygningen af en helt ny idrætsgren. Fra første færd bestræbte han sig på at gøre badminton til en stor-idræt i Danmark og samtidig føre det op i international klasse. Det lykkedes til fulde i hans ledertid.

Hj. Andersen i 4 år

Leo Hendrichsen afløstes i april 1946 af næstformanden Hjalmar Andersen, der blev formand efter fire år på posten som næstformand. Hjalmar Andersen sad i ialt 15 år i DBFs ledelse, fire år som formand, fire år som næstformand og syv år som kasserer.

N.P. Kristensen 1950-64

N. P. Kristensen overtog formandsposten efter Hjalmar Andersen, og han brød Leo Hendrichsens »formandsrekord« ved at bestride hvervet i 14 år - til 19. april 1964. N.P. Kristensen ønskede at frasige sig formandshvervet på dette tidspunkt, bl.a. fordi han året forinden var blevet valgt som formand for det internationale forbund, IBF. Repræsentantskabet valgte N.P. Kristensen som næstformand, så han kunne være i nær kontakt med DBF, samtidig med, at

DBF-formænd 1930-1980

1930-33	Moritz Rasmussen
1933-34	C. Clausen
1934-46	Leo Hendrichsen
1946-50	Hj. Andersen
1950-64	N.P. Kristensen

Da DBF blev 25 år, skænkede spillerne forbundet en fane. Højtideligheden blev markeret på behørig vis ved, at formanden N.P. Kristensen, slog det første søm i.

1968-71 Erling Dige

1964-68
Kurt Møller

1971-72 Ole Mertz

1972-78 Jørn Skaarup

1978-
Frede Kruse-Christiansen

Optaget i DIF men halprojekt skrinlagt

han røgtede hvervet som formand for IBF. N.P. Kristensen døde 12. maj 1965, kun 54 år.

Den senere formand for Dansk Idræts Forbund, næstformanden Kurt Møller havde overtaget formandspladsen.

N.P. Kristensen indvalgte i DBFs bestyrelse i april 1941 og blev bestyrelsens sekretær, og var i årene op til formandsvalget næstformand.

Kurt Møller i 4 år

Kurt Møller, formand for KBK, indvalgte i DBFs bestyrelse på årsmødet i 1961 og overtog samme år næstformandsposten efter Eduard Christensen, og stod tre år senere som naturlig afløser for N.P. Kristensen til formandsstolen.

Erling Dige fra 1968

Erling Dige blev 26. februar 1967 valgt som ny næstformand for Dansk Badminton Forbund, og da Kurt Møller året efter fire år på formandsposten i april 1968 meddelte at han ikke ønskede at fortsætte på posten, blev Erling Dige hans afløser.

Erling Dige meddelte overraskende i april 1971, at han

ekstraordinært ønskede at træde på grund af omlægning af sit arbejde.

Ole Mertz, forbundets næstformand siden 1969, indvilgede i at overtage formandsposten, men kun for et år.

Jørn Skaarup 1972-78

Jørn Skaarup blev i 1971 indvalgt i bestyrelsen som næstformand, og han valgtes i 1972 som forbundets nye formand, Ole Mertz »vendte tilbage« som næstformand.

Jørn Skaarup havde formandsposten i seks år - indtil 1978, da formanden for Fyns Badminton Kreds, Frede Kruse-Christiansen, overtog den - som DBFs 10. formand.

Den nyvalgte bestyrelses første opgaver i 1930 var at få Dansk Badminton Union optaget i Dansk Idræts Forbund og at få etableret en hal.

DIF var ikke umiddelbart interesseret i det nye forbund, og der blev henvist til Boldspil unionen eller til Tennis Forbundet.

Det blev vedtaget at søge optagelse i Dansk Idræts Forbund allerede på det stiftende møde 15. januar 1930. Optagelsen i DIF skete 29. april 1930, og det blev godkendt enstemmigt af DIFs bestyrelse. Forinden havde bestyrelsesmedlemmerne fra DIF haft lejlighed til at overvære en klubmatch mellem KBK og Skovshoved.

Navnet Dansk Badminton Union blev for at undgå forveksling med boldspil unionen ændret forinden optagelsen til det nuværende, Dansk Badminton Forbund.

DBF var anerkendt og ved mesterskabsfinaler i Idræts-husets store sal kunne Dansk Idræts Forbunds mesterskabsplaketter uddeles

første gang. Det skete 25. marts 1931 til følgende mestre:

Herresingle: Kaj Andersen KBK

Damesingle: Ruth Frederiksen, Skovshoved.

Herredouble: Sven Strømmand/S. Raaschou, Skovshoved.

Damedouble: Ruth Frederiksen/Gerda Frederiksen, Skovshoved.

Mixed double: Bodil Clausen/Aksel Hansen, Skovshoved.

Med formanden Moritz Rasmussen i spidsen udfoldede bestyrelsen for DBF store bestræbelser for at få opført en hal til badminton på Idrætsparkens område - for at give plads til sportens videre fremgang i Danmark og til afvikling af stævner og mesterskabskampe. En hal med seks baner var på tegnebordet, men planerne måtte skrinlægges, da det viste sig umuligt at skabe økonomisk baggrund for gennemførelsen.

Der blev også festet, da DBF fyldte 15 år. Her er festdeltagerne forsamlede den 15. januar 1945 (midt under mørklægningen). Herren, der sidder som nr. 3 fra venstre, er Hjalmar Andersen, som blev formand året efter, og hans afløser, N.P. Kristensen, står i anden række

ke som nr. 4 fra højre bag sin kone, der har fru Richard Heilbo siddende ved sin venstre side. Midt i billedet står Tonny Ahm foran Børge Frederiksen og Tage Madsen, mens Kirsten Thorndahl står i bageste række.

Når kun det bedste
er godt
nok...

Courtmaster

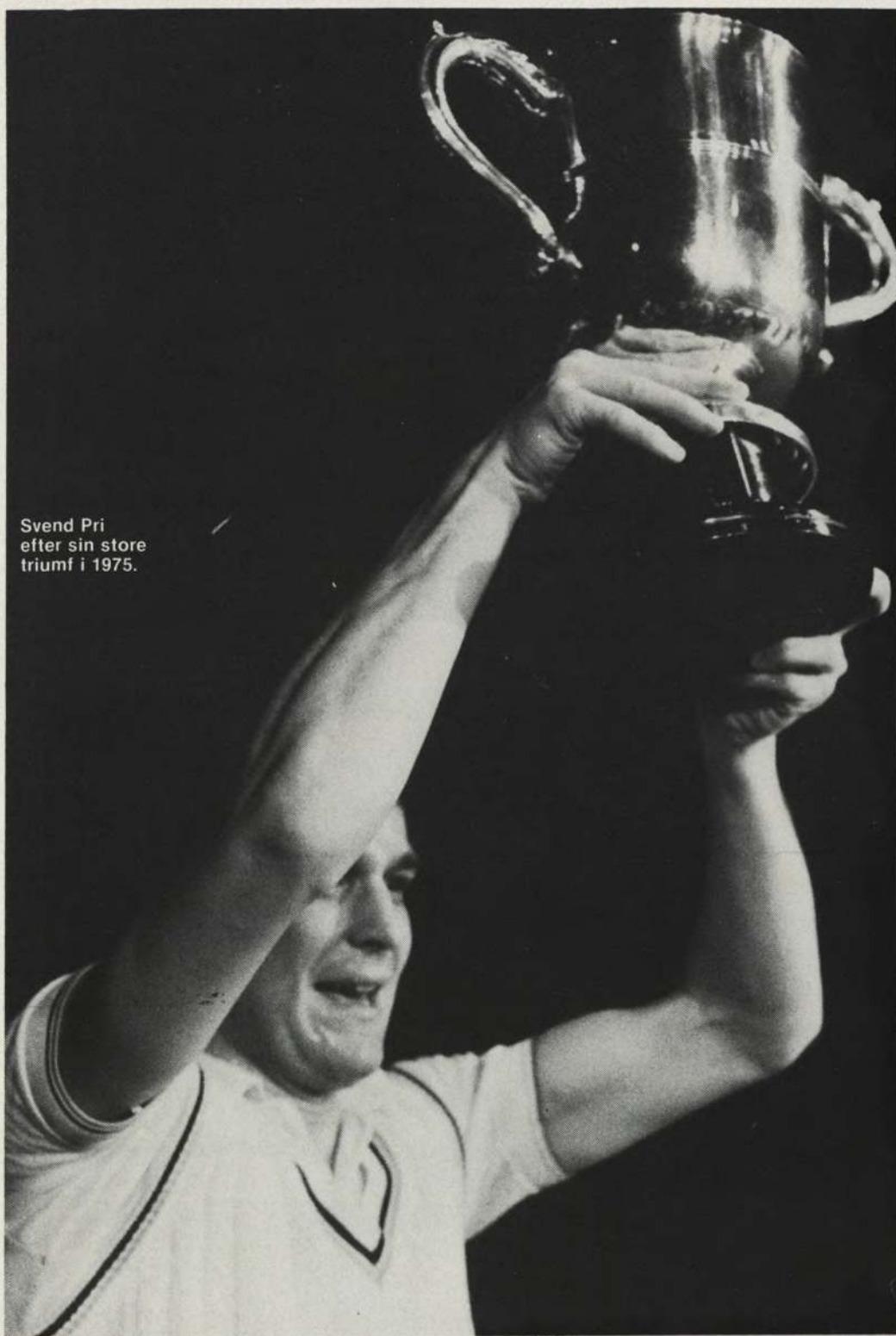
Generalagent: **Nsport**

Rosenvængets Alle 6, 2100 København Ø, Telf. 01-38 16 18

DANSK

KVALITET

Svend Pri
efter sin store
triumf i 1975.

66 All til 28

de danske spillere næsten halvdelen af de 120 mesterskaber, nemlig 59.

1970'erne har givet DBF yderligere fem mesterskaber, så totalen er på 66.

De »få« triumfer i 1970'erne i All England er sikret af fire spillere - Ulla Strand, Svend Pri, Flemming Delfs og Lene Køppen.

Ulla Strand/Svend Pri vandt mixed double-finalen i både 1971 og 1972, men de to følgende år opnåede danske spillere overhovedet ikke finalepladser, og det næste mesterskab blev først sikret i 1975.

Det var Svend Pri, der efter årelang kamp, omsider fik sit All England mesterskab i herresingle. Han satte en stopper for indoneseren Rudy Hartono's sejrserie. Hartono kom dog tilbage i 1976 og satte All England rekord med sit 8. singlemesterskab.

Flemming Delfs vandt »alt« i 1976-77, og All England sejren i marts 1977 var samtidig mesterskab nr. 65 til Danmark.

Lene Køppen måtte »vente« yderligere to år før hun nåede det store mål, en finalesejr i All England turneringen. Det skete i 1979.

Lene Køppens sejr i damesingle var samtidig den første danske siden 1953, da Marie Ussing vandt damesinglerækken.

Efter Marie Ussings sejr var der en periode til 1965 uden dansk finaledeltagelse i singlerækken. Ulla Strand var tabende finalist i 1965.

Rene danske finaler

Danmark havde ellers fejret store triumfer netop i damesingle. I årene fra 1947 til og med 1953 var der kun danske spillere repræsenteret i damesinglefinalerne.

Det var også Marie Ussing, Skovshoved, der i 1947 åbnede for rækken af danske sejre i damesingle. Hun besejrede Kirsten Thorndahl, Amager, i finalen. Kirsten Thorndahl vandt finalen året efter. Aase Schjøtt Jacobsen, Gentofte, blev mester i 1949, og i 1950 var det Gentofte-pigen Tonny Ahm, der sejrede. I 1951 vendte Aase Schjøtt Jacobsen tilbage på tronen, men i 1952 var rollerne på ny byttet om. Marie Ussing blev mester i 1953.

Tomhændet hjem i 1954

Danske spillere kom 1947-72 hvert år hjem med pokaler fra All England, undtagen i 1954, da det ikke lykkedes at få en vinder i turneringen. Inge Birgit Anker Hansen og Finn Kobberø,

50 år blandt verdens bedste

Dansk Badminton Forbunds første 50 år har været præget af en hurtig udbredelse af spillet over det ganske land, og af en betydelig dominans i store internationale turneringer. Her har

Danmark fra slutningen af 1930'erne taget sin part af titlerne. I det følgende beskrives danske spilleres præstationer i All England Championships, der har prædikat at være verdens fornemste turnering i perioden indtil 1977, da det første officielle VM blev afviklet, Europamesterskaber for seniorer og for ungdom, og i de to store holdturneringer om Thomas Cup og Uber Cup.

Danske spillere kom på ganske få år ind i verdenseliten, og allerede i 1938 var det tæt på den første danske titel i det traditionsrige All England Championships i London. Det var 17-årige Jesper Bie, der var ved at ryste den engelske badmintonfæstning. Den engelske mester Ralph Nichols bevarede dog mesterskabet i moderlandet, men året efter vandt de danske spillere for alvor fodfæste. Tage Madsen, Skovshoved, blev den første danske vinder, og Ruth Dalsgaard/Tonny Olsen føjede endnu et mesterskab til i 1939.

Da All England mesterskaberne blev genoptaget i 1947 var det for alvor de danske spillere, der dominerede, og 1947-70 vandt

A black and white photograph of a female tennis player in mid-air, hitting a backhand shot. She is wearing a light-colored, short-sleeved tennis dress and white sneakers. The background shows a crowd of spectators seated in bleachers.

11

Fem titler i 1948

Danmark var tæt ved at gøre rent bord i 1947 i All England, det første efter krigen. Det skete faktisk også, idet mesteren i herresingle, Conny Jepsen, Sverige, var dansk. Han var dansk mester i 1939 og 1941, men flyttede til Sverige under krigen.

Marie Ussing blev mester i damesingle, Tonny Olsen/Poul Holm, Gentofte i mixed double, Tage Madsen, Skovshoved/Poul Holm, Gentofte i herredouble og Tonny Olsen, Gentofte/Kirsten Thorndahl i damedouble.

I 1948 lykkedes det imidlertid de danske spillere at få det hele med hjem. Til Kirsten Thorndahls mesterskab i damesingle kom sejre af Jørn Skaarup, KBK, Preben Dabelsteen, Frederiksberg/Børge Frederiksen, Skovshoved, Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl og Kirsten Thorndahl/Jørn Skaarup.

Året efter blev det kun til et enkelt mesterskab, nemlig i damesingle - Aase Schjøtt Jacobsen.

Men 1950 var badmintonverdenen på ny »i orden«. De danske spillere vandt fire titler. Jørn Skaarup/Preben Dabelsteen, KBK, blev mestre i herredouble, Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl i damedouble, Tonny Ahm/Poul Holm i mixed double. Tonny Ahm blev dermed tredobbelmester, idet hun også havde sikret sig damesinglen.

I 1951 var der tre titler til Danmark. Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl vandt igen i damedouble, Tonny Ahm/Poul Holm igen i mixed double og Aase Schjøtt Jacobsen i damesingle.

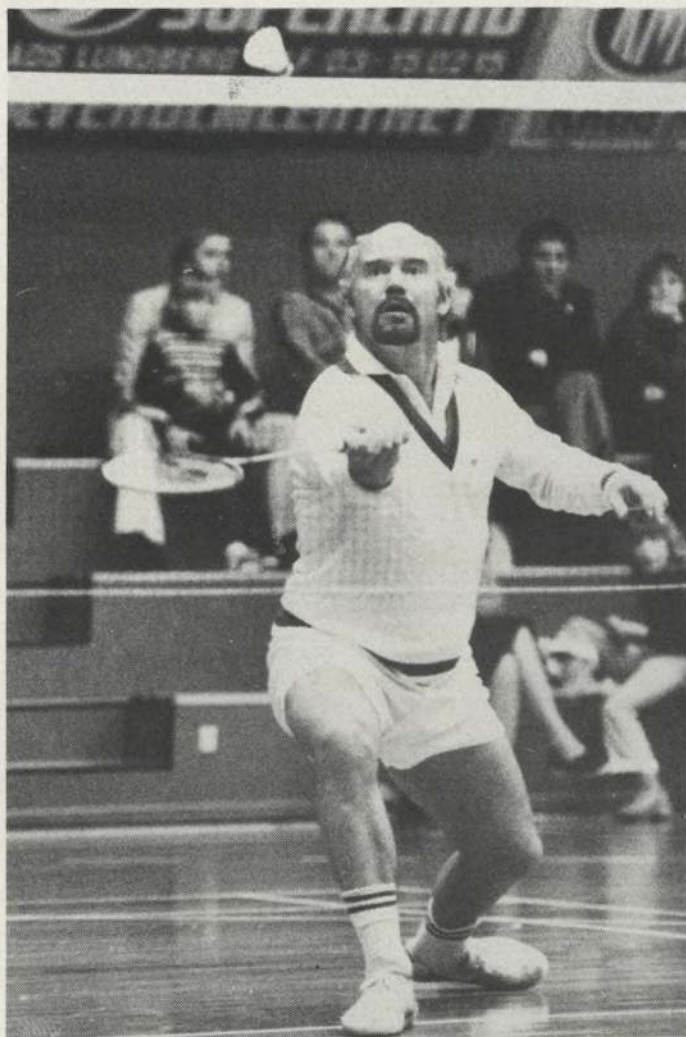
Tonny Ahm vandt det femte damedoublemesterskab i træk i 1952, denne gang sammen med Aase Schjøtt Jacobsen, og hun blev atter tredobbelmester, idet mixed doublen på ny blev sikret sammen med Poul Holm, hvortil kom single-titlen.

Marie Ussings mesterskab i single i 1953 blev det eneste til Danmark det år.

Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen, KBK, vandt deres første mesterskab i herredouble i 1955, og Kobberø blev dobbeltmester ved også at vinde mixed doublen med Kirsten Thorndahl.

1956 gav kun et enkelt mesterskab. Det var til Kobberø/Hammergaard Hansen i herredouble.

Kirsten Thorndahl/Finn Kobberø blev mestre i mixed double i 1957. Anni Hammergaard Hansen, KBK/Kirsten Granlund, Amager, sørgede for det andet mesterskab ved at vinde damedoublen.

Erlands Kops - syv sejre i All England i single.

Ulla Strand og Karin Jørgensen - mange triumfer i doublerækkerne til KBK-søstrene.

Erland Kops fra 1958

Erland Kops sørgede for at Danmark på ny kom på tronen i herresingle ved at vinde sit første mesterskab i 1958. Han blev tilmed dobbeltmester ved også at vinde i herredouble sammen med Poul-Erik Nielsen.

Poul-Erik Nielsen, Amager/Inge Birgit Anker Hansen, KBK, sørgede for det enlige danske All England mesterskab i 1959.

Erland Kops vandt singlen igen i 1960, og han beholdt mesterskabet de tre følgende år. Da han svigtede i 1964 blev titlen overtaget af Knud Aage Nielsen, Skovshoved.

1960 blev et stort år med tre titler. Foruden Kops sejrede Finn Kobberø såvel i herredouble med Poul-Erik Nielsen og mixed double med Kirsten Thorndahl.

Finn Kobberø vandt i øvrigt herredoubletitlen fem år i træk - sidste gang i 1964. Fra 1961-64 var det sammen med Hammergaard Hansen. Mixed doublen gav ligeledes Kobberø sejren i 1961 med Kirsten Thorndahl, 1962 med Ulla Rasmussen, KBK, og i 1963 med samme makker.

I 1962 var der desuden et halvt mesterskab til Danmark i damedouble, idet Tonny Holst-Christensen, Amager, vandt sammen med Judy Hashmann.

Ulla Rasmussen/Karin Jørgensen blev mestre i damedouble i 1964 og de forsvarede et året efter. Ulla Rasmussen - nu Ulla Strand - sejrede også i damedouble i 1967 sammen med Imre Rietveld, Holland, der senere blev gift med Knud Aage Nielsen.

Ulla Strand sejrede også i en årrække i mixed double. Sammen med Finn Kobberø vandt hun både 1965 og 1966 og i 1967 sammen med Svend Andersen, Amager, senere Svend Pri.

Erland Kops kom tilbage på singletronen i 1965 og vandt sit 7. mesterskab i 1967. Samme år blev han også mester i herredouble med Henning Borch. De sejrede også i 1968 og 1969.

I 1970 var der to mesterskaber til Danmark, idet Tom Bacher/Poul Pedersen, Østerbro Badminton Klub blev mestre i herredouble, ligesom Pernille Mølgaard Hansen/Per Walsøe, Gentofte blev mixed doublevindere.

De 66 titler, Danmark har fået, er fordelt på ialt 28 spillere, der er fra kun syv klubber - Amager Badminton Klub, Frederiksborg Badminton Klub, Gentofte, KBK, Skovshoved, Østerbro og Værløse, hvortil Flemming Delfs skiftede fra KBK.

Europas bedste elleve gange Fem gange i Thomas Cup finale

Siden 1949 har der været spillet om Thomas Cup i badminton, herrehold-VM, og hver gang er det lykkedes for Danmark at komme med til slutkampene ved at vinde den europæiske zone. Det er sket ialt elleve gange, men det er endnu ikke lykkedes for Danmark at vinde den eftertragtede pokal. Fem gange har Danmark spillet finale om Thomas Cup.

Det internationale Badminton Forbund vedtog i 1939 at lave det International Badminton Mesterskab for hold, og den daværende præsident for IBF, Sir George A. Thomas Tilbød at forære IBF en sølvpokal som vandere præmie for konkurrencen, deraf navnet Thomas Cup.

Krigen satte en midlertidig stopper for udførelsen af beslutningen i 1939, men det blev senere besluttet at afvikle turneringen første gang i 1948-49 med afsluttende kampe i London.

George Thomas, der var formand for IBF fra stiftelsen i 1934 til 1955, var en af badmintonspilletets helt store aktive i førkrigstiden. Han vandt 21 All England mesterskaber, heraf fire i herresingle.

Danmark spillede finale om Thomas Cup første gang, der blev kæmpet om trofæet. Malaya vandt finalen i Preston med hele 8-1.

Malaya forsvarede mesterskabet igen i 1952 ved at besejre USA med 7-2.

Danmark var på ny i finalen i den tredje turnering. På hjemmebane blev det på ny 8-1 til Malayerne.

Malaya blev stødt fra tronen i 1958. Den indonesiske æra i Thomas Cup begyndte. Indoneserne vandt finalen 6-3. 1961 genvandt Indonesien mesterskabet med finalesejr på 6-3 over Thailand.

Tæt på i Tokyo 1964

De fem finaler, Danmark har spillet, har kun en enkelt gang bragt os tæt på trofæet. Det var i Tokyo 1964, da det lykkedes Indonesien at vinde med 5-4 i en kamp præget af skandaløse scener fra indonesiske tilhængere blandt publikum.

Publikum vandt Thomas Cup'en for Indonesien i 1964, men tre år senere blev en gentagelse grundigt forhindret af referee, Herbert Scheele. Malaya - nu Malaysia - var kommet til Jakarta for at tilbageerobre Thomas Cup trofæet. Heller ingen tvivl om, at holdet havde sikret det ved sin egen hjælp.

Ved stillingen 4-3 til Malaysia kunne holdets stærkeste kort,

doublen Tan Yee Kaan/Ng Boon Bee sikre sejren. De fejede deres indonesiske modstandere ud af banen i første sæt, 15-2 og førte 10-2 i andet. Efter at malayerne fejlede et par bolde, så det blev 4-10 og ved 6-10 brød lavenen for alvor løs. Ballade på tilskuerpladserne slog malayerne helt ud af stilen. Scheele forsøgte at få arrangementsledelsen til at kalde til orden, men forgæves, og indoneserne vandt sættet med 18-13.

Scheele fastholdt, at spillet ikke kunne fortsætte før publikum fik besked på at opføre sig ordentligt. Det ville de indonesiske ledere ikke, og Scheele erklærede kampen for afbrudt. Senere afslog indoneserne at spille næste formiddag »for lukkede døre«.

Malaysia får sejren på 6-3 og cup'en »hjem igen«.

Men »fristen« blev kort. Indonesien erobrede den tilbage med en sejr på 7-2 i 1970 i Kuala Lumpur.

1973 blev det igen Danmarks tur til at spille finale. Svend Pri ydede på Rudy Hartonos hjemmebane i Jakarta en fantastisk indsats ved at besejre den så sejrsvante indoneser, 15-12, 5-15, 17-15. Men det blev Danmarks eneste sejr i finalen - 8-1 til titelholdene.

1976 tabte Danmark semifinalen med 4-5 til Malaysia, der var chanceløs i finalen mod Indonesien.

Tre år senere spillede Danmark på ny finale mod Indonesien, og igen var Svend Pri ved at gøre »det umulige«, men tabte åbningskampen og Indonesien forsvarede Thomas Cup med sejr på 9-0.

Thomas Cup feber 1976: Efter at have været bagud 1-4 mod svenkerne kæmpede vi os op, og Flemming Delfs og Elo Hansen kunne med sejren over de senere All England mestre, Frömann og Kihlström, træde sejrdsdansen sammen med Erik Jørgensen og hele hallen.

Odense Fjerbolde Fabrik Aps
BÜLOWSVEJ 2 · DK 5000 ODENSE · DANMARK · TLF. 09.12 66 13

Denne bold har jeg testet . . . og den er god!

Det er ikke svært
at finde
en billig bold,
men det er svært
at finde
den gode kvalitet
til de rigtige
penge!

Ring og få en snak om
jerbolde:
Svend Pri Sport,
Amagercentret 104,
2300 S.,
Tlf. 01 - 57 30 60

Svend Pri Sport turneringsbold er benyttet
i internationale turneringer. Fås i to hastigheder.

To gange i finale om Uber Cup

»Uber Cup« - det internationale badmintonforbunds mesterskab for damehold - har været afviklet otte gange siden 1957, og Danmark har to gange spillet finale om dette trofæ, men helt tilbage ved den første turnering og igen tre år senere.

USA dominerede Uber Cup turneringen. Ved premieren i 1957 i England blev det til finalesejr på 6-1 over Danmark, og da USA skulle forsvare mesterskabet tre år senere på hjemmebane blev det 5-2.

USA lavede hattrick ved at vinde mesterskabet igen i 1963, men så blev de amerikanske damer stødt fra tronen af Japan, der vandt finalen i 1962 med 5-2

Det danske Uber Cup hold, der nåede finalen i den første turnering i 1957 - Aase Schiøtt Jacobsen, Tonny Ahm, DBF-formand N.P. Kristensen, Tonny Holst-Christensen og Birte Kristiansen. Foran: Kirsten Thorndahl og Anni Hammergaard Hansen.

også sejrede i de to følgende Uber Cup turneringer i 1969 og 1972. Det blev 6-1 begge gange i finalen mod Indonesien.

Indonesien brød Japans sejrsrække i 1975 ved at vinde finalen med 5-2, men i 1978 blev det på ny japansk sejr, 5-2.

Danmark deltog ikke i turneringen i 1963, og tre år senere forhindrede England Danmark i at nå frem til slutkampene. I den europæiske finale vandt England med 6-1 over Danmark, og England var endog tæt på at triumfere i semifinalen mod Japan, der kun vandt med 4-3.

Danmark tabte igen i 1969 europafinalen til England. Det blev 2-5, men i 1972 lykkedes det at få en klar sejr over England - 6-1 - og komme til slutkampene. Her tabte Danmark dog med 0-7 i semifinalen til Japan.

I 1975 var det igen Englands tur til at blive Europas repræsentant. Finalen mod Danmark blev vundet med 5-2.

Danmark nåede igennem til kampene i Østen om Uber Cup'en i 1977, men på ny kom Japan på tværs i semifinalen. Lene Køppen vandt som den eneste for Danmark i den kamp.

Kun fem Europamesterskaber

Mens Danmark i en række internationale anliggender har hævet sig som en klar nr. et blandt de europæiske lande, har det været ganske småt med udbyttet i kampene om Europamesterskaberne. Da det første mesterskabsstævne blev holdt i 1968 i Bochum i Tyskland nåede danske spillere ikke frem til finalerne. Flere af de stærkeste danske spillere var dog ikke med. Danmark har kun sikret sig fire af de 30 mesterskaber, der har været spillet om. Dertil kommer et holdmesterskab.

Elo Hansen/Per Walsøe sikrede Danmark det første mesterskab da de i 1970 vandt herredoublefinalen - i øvrigt i en ren dansk finale mod Erland Kops/Henning Borch.

Elo Hansen var også i finalen i herresingle, men tabte til den forsvarende mester, Sture Johnsson, Sverige. Imre Rietveld Nielsen var tabende finalist i damesingle.

I 1972 blev der første gang spillet om holdmesterskab, og det gik til England, der besejrede Danmark med 4-1.

Danmark kunne heller ikke i 1972 stille med det allerstærke-

Flemming Delfs - europamester i herresingle i 1977-78.

ste hold, og det blev kun til en enkelt finaleplads - i herresingle, hvor Klaus Kaagaard tabte til Wolfgang Bochow.

England blev på ny Europamester, da EM for hold i 1974 blev afgjort i Wien i Østrig. Rækkefølgen blev den samme som to år forinden. England - Danmark - Sverige.

Danmark opnåede ikke et eneste mesterskab. Lene Køppen var i finalen, men tabte til Gillian Gilks, England.

Svend Pri/Poul Pedersen tabte i finalen i herredouble til Roland Maywald/Willi Beaun, Tyskland.

Hold-EM i 1976

Først i 1976 lykkedes det Danmark at vinde Europamesterskabet for hold. Danmark tabte ganske vist til Sverige, 2-3, men svenskerne blev henvist til 3. pladsen igen - efter England.

Mesterskaberne blev afviklet i Irland, og her lykkedes det for Flemming Delfs at vinde Europamesterskabet i Herresingle.

Flemming Delfs forsvarede dette mesterskab, da mesterskaberne i 1978 blev afviklet i England. Dertil kom et europamesterskab til Lene Køppen i damesingle.

Holdmesterskabet tilfaldt imidlertid på ny England, der besejrede Danmark med 3-2. Sverige blev igen nr. tre.

Flemming Delfs lagde for med triumf i ungdoms-EM

Flemming Delfs blev i 1977 den første verdensmester i herresingle, og da der i 1969 var premiere på europæiske ungdomsmesterskaber i Holland blev han den første europamester i herresingle.

Danmark har fejret store triumfer i disse mesterskaber, og da de 6. mesterskaber blev afviklet i Mülheim i Tyskland blev det 13. individuelle mesterskab sikret - altså næsten halvdelen af de 30 mesterskaber, der er spillet om. Dertil kommer, at Danmark har vundet EM for hold, to af de tre gange, der er spillet om dette mesterskab.

Der blev en ren dansk finale i herresingle i 1969, idet Preben Boesen også spillede sig frem til finalen ved bl.a. at slå finaleseedede Gert Perneklo, Sverige. Finalen blev dog en meget ensidig forestilling - 15-0, 15-1 til Flemming Delfs.

Anne Berglund blev europamester i damesingle med finalesejr over Margaret Beck, England, der i semifinalen havde besejret Annie Bøg Jørgensen. Anne Berglund semifinalmodstander hed Joke van Beusekom, Holland.

Danmark fik yderligere to sølvmedaljer, idet Preben Boesen/Mogens Neergaard og Mogens Neergaard/Bente Petersen var tabende finalister i herredouble og mixed double.

Anne Berglund igen

Ungdomseuropamesterskaberne afvikles for spillere indtil 18 år, og Anne Berglund kunne være med igen i 1971 i Tjebklo, Sverige, og her forsvarede hun sit mesterskab i single. Marjan Leusken, Holland, blev ikke leveret en chance i finalen. Marjan Leusken havde besejret Lene Køppen i tre sæt i kvartfinalen.

Anne Berglund/Lene Køppen blev meget overlegne vindere af damedouble.

Danmark havde yderligere en finalist. Søren Christensen - ligesom Anne Berglund fra Østerbro Badminton Klub, mødte i herresingle Rob Ridder, Holland, men tabte i to sæt.

Helledie i tre finaler

Danmark fik påny mesterskabet i herresingle, da mesterskaberne to år senere blev afviklet i Skotland. Jesper Helledie var den store danske spiller, og han var med i tre finaler.

Herresinglen gav ham en klar sejr over Petter Thoresen, Norge, og i mixed double fik han sit andet mesterskab. Det var sammen med Susanne Johansen. De besejrede Hans Olaf Birkholm/Mette Myhre.

Mette Myhre var ligeledes

Anne Berglund
to gange ungdoms-EM
vinder i single.

En glad Lars E. præsenterer sit hold, der i 1975 på hjemmebane i Gladsaxe vandt det første hold EM for juniore.

med i tre finaler, og hun blev europamester i damesingle med tresætssejr over Annette Börjesson, Sverige.

Mette Myhre var meget tæt på sit andet mesterskab i damedouble, hvor hun sammen med Susanne Berg havde ombøle i tredje sæt mod englænderne Ann Forrest/Kathy Whiting, der vandt sættet 18-14.

Herredouble gav svensk sejr. Stefan Karlsson/Willy Nilsson besejrede Jesper Helledie/Jacob Dynnes Hansen i to sæt.

På dansk grund

Danmark arrangerede mesterskaberne i 1975, og det danske hold blev den første europamester for hold. Danmark vandt den afgørende kamp 3-2 over England.

De individuelle mesterskaber gav to mesterskaber til værtslandet.

Pia Nielsen blev mester i damesingle med finalesejr 11-2, 11-3 over Paula Kilvington, Eng-

erne. Henrik Poulsen, ABC Amager.

»Nedtur« i 1977

Mesterskaberne i 1977 på Malta blev en næsten total triumf for England, der tog holdmesterskabet fra Danmark med en sejr på 4-1 og desuden vandt fire individuelle mesterskaber.

Danmark sikrede andenpladsen med 4-1 sejr over Sverige. Jesper Toftlund/Niels Christensen sørgede for ét dansk europamesterskab ved at vinde herredouble. De havde også sikret den enlige sejr i landskampen mod England, men mesterskabet blev sikret uden finalekamp, idet mesterskabernes ellers suveræne spiller, Kevin Jolly, beskadigede sin fod så meget, at han ikke kunne spille en eneste af de tre finaler, han havde spillet sig frem til.

Kirsten Meier leverede en flot præstation ved at nå finalen i damesingle, hvor Karen Bridge dog sikrede sejr til England.

Fire titler i Mülheim

Jens Peter Nierhoff blev den tredje danske europamester i herresingle i mesterskaberne 1979 i Mülheim. Han var - ligesom Delfs i 1969 og Helledie i 1973 - stævnets klart stærkeste spiller og vandt mesterskabet med finalesejr på 17-16, 15-2 over englænderen Nicholas Yates.

De 6. europæiske ungdomsmesterskaber blev den hidtil største triumf for dansk ungdomsbadminton, idet det foruden singletitlen til Jens Peter Nierhoff blev til tre mesterskaber.

Det danske hold - Kirsten Larsen, Triton Ålborg. Kirsten Meier, Gentofte. Jette Bach, Karlslunde. Bettina Kristensen, KBK. Charlotte Pilgaard, Højbjerg. Rikke V. Sørensen, Albertslund. Jens Peter Nierhoff, Triton. Mark Christiansen, Triton. Michael Kjeldsen, Skovlunde. Bent Svenningsen, Køge. Jesper Knudsen, Skovshoved. Torben Kjær, Greve Strand - vandt holdmesterskabet foran England og Sverige.

Kirsten Larsen triumferede i damesingle med en overbevisende sejr over Else Thoresen, Norge.

Jens Peter Nierhoff og Charlotte Pilgaard, der var mixed doublemakker for første gang blev meget sikre vindere af dette mesterskab.

Yderligere et mesterskab var indenfor rækkevidde, men Sally Leadbeater/Gillian Clark sikrede et enkelt mesterskab til England med finalesejr over Charlotte Pilgaard/Bettina Kristen-

land, som i semifinalen havde besejret Inge Borgstrøm. Inge Borgstrøm havde ellers besejret den engelske pige i landskampen.

Pia Nielsen/Inge Borgstrøm og Lise Lotte Gøtttsche/Lilli B. Pedersen spillede en ren dansk finale i damedouble med sidsnævnte som vindere.

Danmark havde endnu en finalist ved mesterskaberne i Gladsaxe sportshal. Det var Morten Frost, der var med i finalen i herresingle. Han trak dog det korteste strå mod den evige rival, svenskeren Bruno Wackfeldt, der vandt 18-15, 15-2.

Det vindende danske hold bestod af følgende spillere: Pia Nielsen, Køge. Inge Borgstrøm, Ringsted. Lise Lotte Gøtttsche, Herning. Lilli B. Pedersen, Viby. Jytte Larsen, Højbjerg. Birgitte W. Hansen, Herlev. Morten Frost, Nykøbing S. Bo Elvers, Skovshoved. Kenne H. Nielsen, Skovshoved. Steen Fladberg, Køge. Bjørn Madsen, Brøndby-

Guldåret - 3-x VM i 1977

Malmö

Det første officielle verdensmesterskab i Malmø 1977 blev alle tiders triumf for DBF. Tre VM-titler kom med hjem over Øresund.

Øverst: Flemming Delfs, der kan juble efter finalesejren over Svend Pri.

Tv. Det uforglemmelige øjeblik, da Lene Køppen og Steen Skovgaard vandt den afgørende bold i mixed double-finalen. Steen Skovgaard kom dog ovenpå igen og kunne modtage guldmedaljen fra den svenske konge. (Fotos: Preben B. Søborg).

kawasaki

Ketchere i verdensklasse

Se de sidste nye modeller hos din sportshandler.

DISTRIBUTOR:

J. Hammergaard Hansen Sport A/S • Håndværkerbyen 17 • 2670 Greve Strand • Telefon (02) 90 5255

Badmintons Bedstefar

Præsidenten for den europæiske badmintonunion, hollænderen Herman Valken, efterlyser andetsteds i dette blad badmintonspillets bedsteforældre. Valken udnævner Herbert Scheele fra England til spillets far og mener, at bedsteforældrene fortaber sig i tågen.

Det er imidlertid ikke helt rigtigt, for »far Scheele« har nemlig selv for år tilbage som redaktør af det i den senere tid så frygteligt mishandlede blad »World Badminton« fundet frem til en vis Mr. John Loraine Baldwin, som Scheele kalder »The Grand-Sire of Badminton«, hvilket i oversættelse står for »Badmintons bedstefar«.

Badminton House

Havde Mr. Baldwin været af hunkøn, ville vi ikke betænke os på at kalde ham for spillets jordemoder, men nu er det altså en herre, og jordemodermand var han i hvert fald ikke.

Det er en udbredt opfattelse, at det var hertugen af Beauford, der opfandt badmintonspillet. Men det var det ikke, selv om han kan tage sin del af æren for, at spillet kom i gang. Det er nemlig ganske rigtigt, at det hele startede på hans gods, Badminton House. Den ædle hertug lagde bane - eller skal vi sige ankomsthall (Entrancehall) - til Mr. Baldwin's skøre ide, der blev en så formidabel succes, og spillets opfinder er rettelig John Loraine Baldwin.

Lidt historiske kendsgerninger, der kan rette nogle misforståelser - og et jubilæumsønske fra »Badminton« til Danmarks Radio

Forevige

Takket være Herbert Scheele er vi også i stand til at vise, hvorledes J.L. Baldwin så ud. Som det summer sig for en engelsk gentleman var det idrætsligt cricket, der optog ham mest. Han var bl.a. medstifter af den i England berømte cricketklub I Zingari, og ved den lejlighed blev han tegnet af Sir Leslie Ward (»Spy«). Tegningen blev offentliggjort første gang i bladet »Vanity Fair« i 1895, da Baldwin var 86 år, mens det mindre fotografi (der iøvrigt menes at være et af de første, som blev taget i England), viser ham som 49-årig lige omkring den tid, hvor han havde sin gang i Badminton House, og hvor han på en regnvejrsdag fandt på at underholde hertugen og familie med ketsjere og en prop med fjer i.

Klubkongen

Om John L. Baldwin ved man, at han fødtes i 1809, studerede i

Han bar ikke det navn for-gæves. Han lavede regler for klubberne og blev konsulteret, når der opstod tvistigheder. Alle lyttede til og fulgte hans råd, og på den baggrund er det ikke svært at forestille sig, at det også må være ham, der har lavet de første regler for badminton, omend de var uskrevne.

Baldwin døde som 87-årig i 1896. Det var tre år efter, at Badminton Association, som Herbert Scheele omtaler i sin artikel, blev grundlagt. Men Baldwin var ikke med ved stiftelsen, og det vides ikke, om han i det hele taget blev underrettet om begivenheden.

Better Badminton

Hele det muntre sceneri fra de første dage i Badminton House er fornylig blevet rekonstrueret af det britiske fjernsyn med den 82-årige Kitty Godfree (tidl. McKane) i spidsen. Hun vandt damesingle ved All England i 1920-22 og var desuden Wimbledonmester i 1924 og 1926.

Af andre medvirkende kan nævnes Judy Hashman, ægteparret Cathy og Mike Tredgett samt det nuværende hertugpar af Beauford. De optræder alle i de originale dragter på det oprindelige marmorgulv i Badminton House.

Men den stort anlagte udsendelse, der hedder »Better Badminton«, har meget videre sigte. Det historiske er kun en del af serien, der består af fem udsendelser på 25 minutter hver. Den indeholder bl.a. også undervisning for begyndere, tips til de mere avancerede spillere, indslag om hvordan man opbygger formen og holder den ved lige. Scheele, Frank Devlin og hans datter Judy Hashman samt vor egen verdensmester Flemming Delfs er også blandt de medvirkende i udsendelsen, der naturligvis samtidig har til formål at trække endnu flere seere til BBC's transmissioner fra store stævner. En all round udsendelsesrække, der vil komme til at betyde enormt for britisk badminton.

Vi er ikke i tvivl om, at de ansvarlige i Danmarks Radios ledelse, der kan få alt europæisk stof hjem på tv, følger de engelske udsendelser nøje med henblik på at lave en dansk version over samme emne.

Vi er mange, der ser hen til en omend forsinket, men derfor ikke mindre velkommen jubilæumsgave fra DR til DBF i form af en lignende udsendelsesrække i dansk TV. Og lader det sig ikke gøre, er der måske mulighed for at købe den engelske produktion.

Den 82-årige Kitty Godfree i det originale kostume, som man brugte, da badmintonspillet blev opfundet i Badminton House i England.

Oxford og havde særlig interesse for cricket og dramaturgi. Desuden var han en fremragende kortspiller, og han grundlagde adskillige fritidsklubber i London. Der er dækning for ordet »adskillige«, for senere blev han kendt i metropolet som »Klubkongen«.

FORTID

- Af Aksel Hansen -

Man har bedt mig om at skrive lidt om Dansk Badmintons fortid og det gør jeg gerne, da jeg har været med fra den første dag, der blev spillet badminton herhjemme. Jeg har indskrænket mig til kun at omtale, hvad der for mig er de vigtigste begivenheder ved spillets indførelse i Danmark.

Skovshoved Idræts Forening købte i 1924 det hus, hvor Statens Gymnastik Institut havde til huse i Nørrealle og flyttede det til vort anlæg på Krøyersvej. Det indeholdt en dejlig gymnastiksal, som ikke blev udnyttet fuldt ud. Klubbens daværende formand Magne Kjems kom i snak med landsrets-sagfører Poul Schrader, der havde spillet badminton udendørs sammen med tre kendte sportsfolk, Svend Olsen, F. Nexø Larsen og Hecht Johansen. Det blev aftalt, at disse fire skulle demonstrere spillet ved en opvisning en lørdag eftermiddag og aften.

Om eftermiddagen var der kun nogle få tilskuere, og da det viste sig at de ikke kunne komme om aftenen som lovet, var situationen absolut ikke behagelig. Om aftenen mødte ikke færre end 50 af foreningens medlemmer for at se det nye spil. Min broder Hans Hansen, Frode Larsen, M.K. Thormin og jeg selv havde overværet demonstrationen om eftermiddagen øvede os en smule før vi gik i gang. Heldigvis var vi alle tennisspillere og havde haft en ketsjer i hånden før. Hvor utroligt det lyder, var der efter denne demonstration en hel del, der meldte sig.

Vi hyggede os med spillet de første 3 år. Sportsforhandlerne kunne i starten ikke levere de rigtige materialer, og vi spillede med elendige ketsjere, dem man brugte til fjerbold udendørs, og ikke alle havde deres egne ketsjere, men så sad der nogle i ribberne, som var til fri afbenyttelse. Vi kendte ikke meget til teknik og taktik, men studerede de engelske spilleregler. Her stod bl.a., at man i finaler kunne spille til 21 points med bedst af 5 sæt, og det gjorde vi.

Historiekrivning

Den 10. september 1925 stiftedes Badmintonafdelingen, hvor fabrikschef C. Clausen blev den første formand, og min broder og jeg kom i bestyrelsen. Der blev faktisk skrevet historie den dag, for Danmark var det første land på kontinentet, der indførte badminton. Der er unægteligt sket noget siden da, i dag spilles spillet i næsten alle lande i Europa.

I 1926 begyndte pressen at interessere sig for spillet, det var især Mr. Smile, en af vore bedste sportsjournalister, der dengang skrev for Dagens Nyheder, og som tog badminton med.

I 1928 mente vi, tiden var inde for at der måtte ske noget. Vi inviterede et hold irske spillere med Major McCallum i spidsen. Vi fik en god presseomtale før stævnet og

pænt besøg. For at stimulere dette trykte vi løbesedler, der blev omdelt i Idrætsparken ved en fodboldkamp. Vi fik selvfølgelig en masse bank. Dette arrangement kostede SIF 800 kr., dengang et betydeligt beløb.

Dagen efter skrev Mr. Smile »Der blev klappet stærkt da det hele var forbi. For Skovshoved Idræts Forening var arrangementet dyrt men dejligt. Når nu blot spillet kan få en opblomstring«.

Og det fik det. Allerede samme år stiftedes Københavns Badminton Klub med flere. The Strollers, det irske hold, lærte os en masse om teknik og taktik, vi var jo startet på bar bund, men vi havde øjnene vidt åbne for alle spillets finesser.

Badmintonprofessoren

15. januar 1930 stiftedes Dansk Badminton Forbund på et møde, der var kommet i stand på foranledning af KBK, SIF, Neyes Badminton Klub og Roskilde Badminton Klub. 8 klubber med 500 medlemmer var med fra starten. Moritz Rasmussen, der startede KBK, blev forbundets første formand, endvidere indvalgte Poul Schrader og Holger Kriegsbaum til forretningsudvalget og Carl Smerup, Stubbekøbing og Jarlstrøm, Roskilde, som bestyrelsesmedlemmer.

Spillet fik pressens bevågenhed, og halterne begyndte at skyde op, Gentofte Badminton Klub kom først med sin hal på Maltgårdsvej, det var i oktober 1932 og en måned senere fik Skovshoved Idræts Forening sin, den kostede kr. 50.000,- og snart dukkede der haller op overalt i Danmark. Men mange steder blev der spillet under dårlige forhold i forsamlingshuse og gymnastiksale med bomme og andet i vejen for spillet.

Forbundet gjorde en stor indsats for at udbrede kendskabet til spillet og lagde især stor vægt på instruktion. Min broder, Hans Hansen, var spilleudvalgsformand. Han satte instruktionen i system og rejste land og rige rundt og holdt foredrag, samtidig med at spillet blev demonstreret af os andre. Senere udvidede han sin instruktørgerning til Norge og Sverige, da de kom med. For sin indsats blev han æresmedlem af disse landes nationale forbund, ligesom han også blev det af DBF, såvidt jeg ved, er han den eneste, der har disse tre landes ærestitler. Det var i Sverige, man gav ham titlen Badmintonprofessoren.

Alt var historie

I sæsonen 1930/31 spilledes om de første danmarksmesterskaber, der har været afholdt hvert år siden.

I december 1932 blev den første landskamp spillet, det var mod Holland i Holland. Holdet bestod af søstre Ruth og Gerda Frederiksen og mig selv med direktør von Vossen som spillende kaptajn. Resultat 4-1 til Danmark.

Senere fulgte landskampe mod Wales og North of Scotland og jeg husker endnu første gang, et dansk hold besøgte Storbritannien, at vi blev budt velkommen med ordene »We are making history to-night«. Ja alt hvad vi foretog os blev til historie.

Mod tennis- og ishockeyspillere

Som de første danskere blev Ruth Frederiksen og jeg af Dansk Badminton Forbund udtaget til at deltage i All England mesterskaberne i 1935. Kampene foregik dengang i Royal Horticulture Hall. Det var en oplevelse at deltage og se alle disse fremragende spillere. Ruth vandt sin første kamp let efter godt spil og fik mange fortjente lovord i pressen, men tabte i anden omgang. Jeg tabte i første omgang til Morland, der var af skotsk international klasse, dog først efter tre sæt.

Under vort ophold havde vi den ære sammen med vor holdkaptajn, van Vossen, at blive inviteret til frokost hos Scott's af Sir George Thomas, der senere tog initiativet til den verdensomspændende Thomas Cup turnering.

I 1933 blev DBF anmodet om at sende et hold til Stockholm. Invitationen kom fra Svenska Dagbladet og Nordiska Kompagniet. Holdet bestod af Kaj Andersen og Inger Rehberg KBK og Bodil Strøman. Sven Strøman og mig selv fra SIF. Svenskerne ønskede at gøre et fremstød for badminton og havde formået den berømte tennisspiller Curt Østberg og den kendte ishockeyspiller Lulle Johansen til at spille mod os i nogle kampe udover vore indbyrdes opvisningskampe. Kampene overværedes af den meget tennisspillende Kong Gustav og var god propaganda for spillet i Sverige.

Pionerer

Mit arbejde for badminton har mest været koncentreret om min klub, SIF, hvor jeg igennem ca. 40 år var med i ledelsen, sidst som formand, hvor jeg afløstes af Ole Mertz, der ikke alene i klubben men inden for Dansk Badminton Forbund gennem mange år har gjort en fremragende indsats.

Jeg havde også den glæde i 10 år at være medlem af Københavns Badminton Kreds' bestyrelse og var samtidig i disse år kredsens repræsentant i DBFs bestyrelse.

Jeg er sammen med min broder blevet kaldt pioner indenfor vor sport. Det har været spændende at følge udviklingen. Badmintonsporten og jeg vil gratulere med det flotte internationale høje niveau, spillet befinder sig på og ikke mindst glæder det mig, at ca. 150.000 har sluttet op om vor sport.

Jeg vil samtidig benytte lejligheden til at bringe en hilsen til alle, jeg har mødt i løbet af årene. Det gælder såvel spillere som ledere.

Aksel Hansen

- Af Ole Mertz -

FREMTID

- Af Frede Kruse-

er, at vi stadig klarer os vældig godt spillemæssigt på den internationale arena. Vi er ikke verdens stærkeste nation, men absolut mellem de tre bedste, og selv om det er en ren hypotese, glæder jeg mig også ved tanken om, at skulle der spilles en verdensomfattende OMNI CUP med f.eks. 10.000 spillere på hvert landshold, gad jeg nok se det land, der skulle kunne røre os - men det bliver jo desværre nok et lidt dyrt arrangement at gennemføre; tænk blot på kasserens ansigt, når han åbner regningen for landsholdsjakker!

Tre vigtige årsager

Når udlændinge spørger mig, hvorfor danske topspillere altid bliver så gode, nævner jeg tre årsager: den enestående halskapacitet, Danmark har at tilbyde, ovennævnte velfungerende organisationssystem (herunder naturligvis også hele uddannelsessektoren), og endelig det, at hver enkelt spiller alligevel får lov at udvikle sig individuelt uden at komme under en ensrettende jernhånd. Men skulle jeg så tilføje, hvorfor de ikke bliver bedre **endnu**, må jeg nok indrømme, at sidstnævnte »fordel« i forbindelse med den danske nationalkarakter, nok er tilbøjelig til oftest - men med ganske enkelte undtagelser - at frembringe spillere, der fysisk og psykisk for »bløde« til at nå helt op på toppen og blive der.

Men lad os nu i jubilæumsåret være stolte af vor fine top og vor gode bredde af spillere, over vort velfungerende ledelsesapparat, over vor stadig stigende tilgang af aktive medlemmer, vore mange haller og vort stadig stigende aktivitetsniveau, også på landsplan, og meget, meget mere, og så kan et par af de ældre af os nøjes med at tænke for os selv over, om det pust af kølighed, der har erstattet noget af hyggen ved det hele, blot er et uundgåeligt tidsfænomen (måske stammende fra de mange cirkulerende mønters kolde metal) eller måske en forløber for en kommende istid. Men endnu er der masser af liv og dermed vel også masser af håb.

Ole Mertz

Med tak til redaktøren for opfordringen til - i anledning af 50 årsdagen - at skrive om Dansk Badminton Forbunds fremtid skal jeg indledningsvis understrege, at nedenstående udelukkende er min personlige opfattelse - mine kolleger i forbundets styrende organer har sandsynligvis divergerende opfattelser af, hvad fremtiden vil bringe.

Den næststørste indendørsidræt i Danmark

er badmintons nuværende stadi, men i løbet af firserne vil badmintonspillet på trods af, at mange nye fritidsaktiviteter ser dagens lys netop i disse år, hvor det danske samfund i højere og højere grad udvikler sig til et fritidssamfund, passere håndboldspillet såvel i popularitet som i medlemstal. Jeg må forudse, at badmintonspillet bliver den »nationale« indendørsidræt, som fodboldspillet i mange år har været det blandt udendørsidrætterne.

I adskillige år har langt størsteparten af forbundets 519 klubber arbejdet med ventelister, således at der landet over har været i tusindvis af børn og voksne, der ikke har kunnet komme til at spille badminton - flere er påbegyndt en anden idrætsgren, men presset på klubbernes ledere har været - og vil stadig være - stort og konstant.

Disse forhold vil også fremover medvirke til, at flere haller opføres samt til at de enkelte klubber får tildelt flere og flere haltimer.

Jeg er af den opfattelse, at kommunerne i løbet af de to kommende tiår på grund af fritidssamfundets udvikling og på trods af økonomiske kriser og lavkonjunkturer må arbejde med et befolkningsunderlag på ca. 2500 indbyggere pr. idrætshal.

Det største badmintonforbund i verden

bliver vi nok ikke ved med at være, idet spillet er i fremgang overalt - også i de befolkningsmæssigt store nationer. Men placeringen som et af de forbund med størst indflydelse på udviklingen på verdensplan vil fortsætte, idet jeg tror på, at de stolte traditioner, der har ken-

detegnet dansk badminton i årevis, vil fortsætte langt ind i fremtiden.

Vi vil stadig være blandt de nationer, der ligger helt i top, hvad internationale resultater angår, både individuelt og holdmæssigt - ja selv trofæerne for Thomas Cup og Uber Cup vil komme til at stå på dansk grund.

Jeg indrømmer, at dette er optimistisk, men begrundet det med, at Dansk Badminton Forbunds organisatoriske opbygning i rigt mål giver mulighed for - ja, endog tilskynder de unge, der virkelig har evner og lyst til at prøve deres muligheder som elitespiller på nationalt og internationalt plan. Vi behøver ikke - som i flere andre lande - at frasortere talenter i børneårene for derefter via tvangsmæssige skoler af opfostre dem til verdensstjerner.

De andre badmintonspillende landsorganisationer

har vi hidtil kun haft et meget sporadisk samarbejde med. Der er imidlertid for mig ingen tvivl om, at alle landets idrætsorganisationer i de kommende år bliver nødt til at tage hinanden i hånden og udvikle det størst mulige samarbejde. Dansk Badminton Forbund vil i 1980 indbyde de andre landsorganisationer til drøftelser om et samarbejde vedrørende uddannelse af instruktører og trænere samt anvendelse og udarbejdelse af kursusmateriale, lærebøger m.v.

Amatører og professionelle

eller licensspillere, som de kaldes hos os, vil i flere år endnu eksistere som to kategorier af spillere med mange fællesmuligheder. Men som tiden går, tror jeg, at grænserne fjernes mere og mere. Hvorvidt den nystartede ordning med en licensspillerforening viser sig at være ideel, er svært at forudsige, men givet er det at fremtiden vil bringe flere og flere penge ind i badminton - som i mange andre idrætsgrene - hvorfor vor opgave må være at forsøge på en styring heraf - i modsat fald vil pengene styre topbadminton verden over.

DBF består af 6 kredse

i jubilæumsåret, men som tiden er gået, og som samfundet har udviklet sig med større og flere muligheder for økonomisk støtte fra primær- og amtskommuner og endelig den omstændighed, at nogle af kredsene medlemsmæssigt er blevet af gigantisk størrelse, peger i retning af en ny struktur, der i en tilnærmet form følger den amtskommunale inddeling.

Det frivillige lederarbejde

der nu igennem 50 år har ført Dansk Badminton Forbund frem til den succesfulde position, det i dag besidder, forudsiger jeg, kan fortsætte i mange år endnu - måske i en ændret form. Jeg fornemmer et stigende behov for hjælp med det administrative arbejde i både klubber og kredse dels på grund af, at administrationen bliver større og større, dels fordi det egentlige arbejde i klubberne, nemlig det instruktive, trænerarbejdet og den interne oplæring af egnede klubledere, intensiveres og udvides i takt med, at klubberne vokser. Jeg tror imidlertid, at der i de kommende år vil vise sig muligheder for hjælp med det administrative klubarbejde, ligesom der for faste manuelle arbejdsopgaver efterhånden vil udvikle sig en aflønningspraksis, vi ikke kender i dag. Men først af alt tror jeg på, at vi langt ud i fremtiden stadig vil have frivillige badmintonledere, der på klub-, kreds- og forbundsplan vil fortsætte den badmintonlinie, vi på 50-årsdagen kan glæde os over.

På 50-årsdagen

ser jeg en fremtid, hvis problemer og opgaver forbundet og dets medlemmer kan imødeses med forventning og glæde - en fremtid der, såfremt det hidtidige arbejde fortsættes, vil vise, at der i det danske idrætssamfund er behov for Dansk Badminton Forbund.

Frede Kruse-Christiansen

DBF har forstået at udnytte gode vilkår

Af formanden for Dansk Idræts-Forbund
Svend O. Hansen

Med virkelig glæde kan jeg på Dansk Idræts-Forbunds vegne ønske Dansk Badminton Forbund til lykke med de 50 år.

Uden at forklejnede noget specialforbund under DIF kan jeg vel roligt fastslå, at Dansk Badminton Forbund repræsenterer den mest ekspansive udvikling, vi har set. Forbundet er i dag det tredje største specialforbund i Danmark.

Godt at starte med

Forklaringerne herpå er flere. Det er i en vis forstand enkelt at begynde på badminton. Spillet i sig selv er fascinerende, og uanset niveau i spillestandard kan man altid finde jævnbyrdige makker, så glæden ved spillet bevares. De ydre krav for at dyrke spillet er beskedne for den menige spiller i dagligdagen. Vi kender alle starten i gymnastiksale (med irriterende bomme), forsamlingshuse o.s.v., men alt dette gjorde udbredelsen af spillet mulig.

Samtidig fik man tidligt elitespillere på et meget højt niveau. Danmark blev en verdensnation i badminton, og hvad der er mest beundringsværdigt: Denne position er fastholdt gennem mere end 40 år.

Dygtigt arbejde

Dansk Badminton Forbund har evnet at leve op til de stadig stigende krav og bl.a. tilpasse sig udviklingen både nationalt og internationalt. Dette kan ikke

være et tilfælde. Det må tilskrives, at der fra begyndelsen er skabt en tradition, der medfører, at man holder ved i badminton.

Spillere, instruktører og ledere er præget af det engagement, der betyder, at man yder i sin sport.

På en gang at udnytte den bredde og massebevægelse i sporten og samtidig opretholde en elite på verdensplan omfattende ikke alene seniorer, men også ungdom er et udtryk for et dygtigt tilrettelagt arbejde. Dette gælder ikke blot forbundets øverste ledelse, men også instruktører og ledere i distriktsforbund og foreninger, for uden disse kunne denne udvikling overhovedet ikke være foregået.

Tiden har været med

Der er ingen tvivl om, at tiden har været med badminton, og betingelserne har været gode, men det kræver også evne og arbejde at udnytte gode vilkår til det bedste. Det har Dansk Badminton Forbund gjort, og det er dejligt at kunne ønske til lykke med et historisk tilbageblik over en positiv, dynamisk udvikling. Men det er endnu mere væsentligt at ønske lykke for fremtiden med tiltro til, at grundlaget er skabt for fortsat positiv udvikling både på toppen og i bredden for de næste 50 år.

Jubilæumshilsner fra vore udenlandske venner

En række forbund i andre lande har i anledning af DBFs jubilæum sendt »Badminton« en hilsen, som vi her viderebringer til vore læsere. Det er sandsynligt, at flere følger efter. De vil blive bragt i de kommende numre. Jubilæumsfestlighederne varer jo et rum stykke tid endnu.

SCHWEIZ

Kops' appetit gjorde indtryk

Det var i Bonn, at Monsieur Mermod og jeg, der introducerede spillet i Schweiz, stiftede bekendtskab med en rigtig turnering. Det var de åbne tyske mesterskaber, der bl.a. havde deltagelse af brødrene Choong fra Malaysia og af en meget ung dansk spiller, Erland Kops.

Jeg blev ikke blot imponeret over spillernes kunnen, men også over Erland Kops' kolossale appetit, da han på en restaurant først slugte sit eget måltid og derefter en stor del af mit og min vens.

Derefter sås vi ikke i seks år. Jeg var i lære, da han vandt All England i 1958. Men to år senere kom han tilbage for at deltage i de åbne schweiziske mesterskaber, som han vandt meget let.

Efter på ny at have vundet All England skrev han til os og fortalte, hvor meget det havde betydet for ham at være hos os. Vores entusiasme og venskab havde givet ham selvtilliden tilbage, og han kom senere igen til Schweiz, hvor han i 15 dage trænede hver aften med schweiziske spillere i alle rækker.

Det var en oplevelse for vore spillere, der hvad standard angår, står i yderkanten af denne vidunderlige sport, at være i kontakt med en virkelig klasse-spiller som Kops og at nyde godt af hans venlighed og venskab. Hans spil var allerede blevet mere end perfekt, og hans appetit var heller ikke sakket agterud. Hvis hans lektioner gavtede os, var han til gengæld heller ikke sen til at værdsætte vore gode vine og de gode madvarer, vores kanton er kendt for.

Ved sin afrejse til Danmark medbragte Kops et imponerende lager af vin, og vi har tit undret os over, hvordan han bar sig ad med at komme uantastet gennem tolden.

Jeg kan fortælle, at Kops' venlighed og hjælpsomhed (han vaskede ofte op og kikkede deltagende på vore billeder) gav os en fornyet begejstring, og da vi endnu ikke har nået et særligt højt spilleniveau, har voret entusiasme fået os til at indføre La Coupe Helvetique (Helvetia Cup) i 1962. Den er senere blevet grundlaget for Den Europæiske Badminton Union.

Alle mine venner, som har gennemlevet denne epoke, og mange andre sender Kops de mest venskabelige hilsner, og samtidig lykønsker vi DBF med de 50 år og sender forbundet vore bedste ønsker for en succesrig fremtid.

Robert Baldin

Artiklens forfatter
sammen med Erland Kops.

ØSTRIG

Noget tilfælles

Østrig og Danmark har meget tilfælles. Begge lande var engang stormagter, men er i dag små stater, og vi kan derfor ikke udrette meget i international sport.

Karakteristisk for begge lande er imidlertid, at ved siden af fodbold er der en sportsgren - i Danmark badminton, i Østrig skiløb - der er blevet en folkeidræt, og hvor vi hører til den absolutte verdenselite.

Badminton startede i Østrig ca. 25 år senere end i Danmark, og i mange henseender er Dansk Badminton Forbund et forbilledet og et - i hvert fald foreløbig - uopnåeligt mål.

Der eksisterer talrige kontakter mellem spillere og forenin-

ger i vore to forbund, og jeg vil gerne nævne, at de to kendte danskere Bjørn Holst Christensen og Eggert Hansen har trænet det østrigske landshold - den første i 1961 og begge i 1962.

Tom Bacher og Poul Petersen vandt Østrigs internationale turnering i 1966 og 1972, og vort landshold spillede i 1968 træningskamp mod Gentofte, Valby og Sorø samt Hillerød.

Sammen med andre kontakter har disse forbindelser medvirket til at uddybe vort venskab, og vi gratulerer mange gange med jubilæet samt håber på fortsat fremgang for jer i århundredets anden halvdel.

Hermann Nöhrer

MALTA

Tak til SNIK

En af verdens mindste badmintonnationer, Malta, ønsker en af de største, Danmark, hjertelig til lykke med de 50 år.

Danmark har i adskillige år været en førende badmintonnation i Europa og i verden, men selv et lille land som Malta har værdifulde minder om vores forbindelse med danske spillere.

I begyndelsen af 70'erne var en af de førende danske klubber, Søllerød og dens energiske leder, Palle Pilegaard, regelmæssige gæster ved Malts internationale mesterskaber.

Disse spillere var ikke blot interesserede i at vinde de forskellige titler, men de tilbragte også en del af deres ferie på

Malta med at træne vore unge, og jeg er sikker på, at det vil glæde dem at høre, at hovedparten af vort landshold i dag består af disse spillere.

Under et af sine besøg forærede SNIK os et trofæ, som skulle gives til den mest fremgangsrige dreng eller pige, og denne præmie er vore juniorspillere ivrige for at vinde.

På 50-års dagen vil vi gerne takke disse spillere og det forbund, som de tilhører. Spillerne har altid været fine ambassadører for dansk badminton og har repræsenteret forbundet på bedste måde.

N. Worley

IRLAND

Skaarup slog først

Mange hilsener til Dansk Badminton Forbund i anledning af 50 års jubilæet.

Min første kontakt med dansk badminton havde jeg i 1948, da Irland spillede mod

Danmark i den aller første Thomas Cup turnering. Jeg spillede førstesingle mod Jørn Skaarup, og jeg havde sådan håbet at vinde lodtrækningen, så det blev mig, der kom til at slå det aller første slag i Thomas Cup. Men Jørn vandt serven, så det blev altså ham, der sendte den første Thomas Cup bold af sted på sin første flyvetur.

Jeg må så trøste mig med, at jeg var den, der lavede den første fejl i turneringens historie.

Frank W. Peard

FINLAND

»Opfandt« Delfs

Så fylder DBF altså 50 år. Det er en lang tid, hvor meget er sket. Vidste I forresten, at I var med i billedet, allerede da interessen for badminton opstod i Finland? Vor badmintonhistorie fortæller nemlig, at spillet kom til vort land i 1942 med nogle krigsinvalidere, som vendte tilbage efter rekonvalescens i Danmark. To år senere blev den første specialklub stiftet.

Men I har gjort meget mere end som så. I vort forbunds udklipsbog berettes om et instruktørpar, som i 1954 besøgte Finland i nogle uger. Det var Karen Udsen og Bjarne Møller, som var vore første lærere, og skønt Danmark og Finland ligger ubeekvemt langt fra hinanden - hvis man ikke flyver - kom danske spillere ofte op til os i 60'erne. Eskil Trolle, Erland Kops, Jørgen Rex Madsen, Tage og Tom Nielsen, Jan Bruus-Larsen samt Per og Marianne Svensson er navne, der forekommer i deltagerlisterne til vore internationale turneringer dengang.

Det har vi først og fremmest den entusiastiske Johan Svensson at takke for. Han kørte ofte spillerne i sin bil via Sverige, og i 1966 havde han en ranglet junior med, som hed Flemming Delfs. Nu, da Flemming er i verdenseliten, er der opstået to grupper i finsk badminton. I den ene påstår man, at man har slået Flemming, mens den anden siger, at man allerede i 1966 kunne se, at Flemming ville

blive verdensstjerne. Der findes dog også en tredje gruppe: Den, der hverken hører efter den første eller den anden.

I Finland er informationer om sporten i Danmark mangelfuld. Vort årlige nederlag i fodbold giver os et indtryk af jeres fornemme standard på det område, men da I ikke er særlig gode i atletik, skiløb eller ishockey, tror vore landsmænd i almindelighed, at danskerne fortrinsvis anvender tiden til at brygge og drikke godt øl og dyrke lækre æbler. Men de finner, der er vidende om Danmarks høje badmintonstandard, taler gerne om den danske »badmintonkultur«. Jeres topspilleres fremgang er det bedste udtryk for den kultur. Og alle topidrætsfolk i verden taler samme sprog: For at nå frem til det bedste kræves målbevidsthed samt arbejde og atter arbejde. Det har I gennemført.

Finlands badmintonspillere sender i anledning af jubilæet de varmeste gratulationer med ønsker om fortsat fremgang i det kommende halvsekel.

Tuomo Tennilä

WALES

Savnede danskerne

Wales gratulerer Dansk Badminton Forbund med 50 års jubilæet.

Vi har længe beundret den standard, Danmark har nået, og ser frem til, at den tid kommer, hvor vore unge når på samme stade. Vi har endnu aldrig mødt hinanden på internationalt plan på grund af denne forskel.

Vi prøver i øjeblikket at få ar-

rangeret sådan, at vor bedste unge spiller, Philip Sutton, kan komme på besøg hos jer for at træne. Vi håber meget, at disse planer kan føres ud i livet, og at dette besøg må blive det første af en lang række, således at vi måske med tiden kan få udlignet forskellen i standarden mellem vore to lande.

Det skuffede os meget, at jeres topspillere ikke var i stand til at komme til Wales til vores første åbne turnering, Yonex Open. Vi savnede dem til dette storarrangement på den europæiske kalender, og vi håber, at vi kan byde dem velkommen til den næste turnering.

Maureen Hybart

Josef R. Benes

De styrer Dansk Badminton Forbund

Med regelmæssige mellemrum og i mange forbindelser bliver man gjort (og gør selv) opmærksom på, at Dansk Badminton Forbund er det tredje største specialforbund under Dansk Idræts-Forbund, og alt tyder på, at DBF tillige er verdens største badmintonforbund.

Ifølge de senest tilgængelige oplysninger er medlemstallet nået op på ca. 120.000. Det vil sige, at hvis man tænker sig alle DBF-medlemmerne samlet på et sted, skulle de have et område på størrelse med Aalborg og Nørresundby at bo i.

Mens Aalborgs førstemand er den navnkundige borgmester Marius Andersen, har vores formand, Frede Kruse-Christiansen, lige så mange sjæle at tage sig af. Han gør det dog ikke alene. I første række er det sammen med bestyrelsen, der består af ialt 14 medlemmer.

14 mennesker tager sig af et samfund
på størrelse med Aalborg og Nr. Sundby

Hvem er de?

DBFs øverste myndighed er som i enhver anden demokratisk forening repræsentantskabet (eller generalforsamlingen), der samles en gang om året og afstikker de store linier for forbundets opgaver samt vælger, hvem man vil have til at udføre beslutninger. På den måde bliver bestyrelsen til, og det er dens opgave at træffe afgørelser i det daglige.

Det er altså i hovedsagen bestyrelsens mere eller mindre kendte medlemmer, der styrer badmintonspillernes hverdag, uden at disse egentlig mærker meget til det.

Men hvem er de mennesker egentlig? Vi har i anledning af jubilæet fundet det relevant at give en kort præsentation af hver enkelt med vedkommendes eget ønske for DBFs fremtid, og på ægte demokratisk maner skelner vi ikke mellem rang og stand, men præsenterer de 14 i alfabetisk rækkefølge. På den måde vil tilfældet, at vi starter med bestyrelsens eneste kvindelige medlem:

LIZBETH v. BARNEKOW, der nok stadig huskes af de fleste

som en af vore bedste kvindelige elitespillere. Hun har to danske mesterskaber i single (66 og 71), et i damedouble (69), et nordisk singlemesterskab (71) og to i double (65 og 68) og blev desuden i 1966 international mester i single. Lizbeth v. Barnekow er 13 år yngre end forbundet og mor til to børn. Hun er lærer og blev formand for uddannelsesudvalget i 1978, efter at hun tidligere havde været medlem af spilleudvalget.

Ud over badminton har hun skiløb som hobby, og hendes ønske for forbundet er, at man må få professionelle planlæggere af uddannelsen. UDU's medlemmer er overordentlig flittige, siger hun, men de skal lave arbejdet i deres fritid. - Jeg håber, at vi kan få indført en uddannelsesordning lig den norske og svenske, som virker inspirerende - begge veje.

TORSTEN BERG er bestyrelsens sekretær og designeret til at blive Danmarks repræsentant i den europæiske badmintonunion. Han er 31 år og far til to børn. I det civile er han kemiker, ansat ved Københavns

kommune. Han har været (og er) en meget brugt divisionsspieler dels i Brønshøj dels i Hille-rød, og en af hans specielle interesser er fransk og grønlandsk idræt. Hvad det sidste angår, har han været meget aktiv med hensyn til at udvikle badmintonspillet i Grønland.

Torsten Berg har en syv år lang fortid i uddannelsesudvalget (72-79), og det bærer han ønske for DBF præg af. - Jeg håber, at vi må få midler til instruktører og trænere, så vi fortsat kan modtage de unge mennesker. Vi er i flere henseender længere fremme på trænerområdet end andre lande. Det er derfor vore ungdomsspillere klarer sig så godt internationalt. Den linie håber jeg bliver videreudviklet i de kommende år.

JØRGEN BRIX STEBY er formand for Jyllands Badminton Kreds og kom som sådan ind i DBFs bestyrelse i april 1975. Han er 43 år og direktør ved firmaet Mammen og Drescher samt far til to børn. Brix Steby er også formand for den succesrige Triton, der fornylig fyld-

te 40 år - en lejlighed som DBF benyttede til at gøre ham til æresmedlem. I sin aktive karriere som spiller vandt Brix Steby to jyske mesterskaber og var to gange semifinalist ved DM.

Han er provinsen en god mand, og det virker kun naturligt, at hans jubilæumsønske for DBF er, at badmintonsporten ikke bliver koncentreret til enkelte dele af landet. En spredning så sporten virkelig kan kaldes dansk badminton med streg under dansk er ønskelig, så de unge mennesker med ambitioner ikke behøver at rejse til København eller omegn for at uddanne sig, siger Brix Steby.

OLE FRYDENBERG, der er af årgang 35, er anciennitetsmæssigt den yngste i bestyrelsen. Han indtrådte den 4. oktober 1978 som formand for Københavns Kredsen. Han er konsulent og ugift, og badmintonmæssigt hører han til i Valby, for hvem han har spillet adskillige divisionskampe.

Ole Frydensberg mener som mange af de øvrige bestyrelsesmedlemmer, at det bedste, der kan ske DBF i den nærmeste fremtid, er, at man får hold på licensspillerordningen. - Vi famler os frem i denne tid, og det er min opfattelse, at vi må lovgive, så licensspillere og amatører kan deltage i de samme turneringer, siger Frydensberg, der håber på, at Danmark får tildelt enten næste VM eller slutkampene i den næste Thomas Cup turnering.

ERIK JØRGENSEN er vel den, der sammen med formanden er bedst kendt af den store offentlighed. Som formand for seniorspilleudvalget kommer man gang på gang i pressens søgelys, men den 54-årige murerme-

Han var i sine yngre dage både en god badmintonspiller og roer, men det blev altså badminton, der fik overtaget, og endnu har han ikke tid til at beskæftige sig med nu i sin fritid og halvdelen af arbejdstiden. Ligesom Frydensberg ønsker Erik Jørgensen en snarlig sammensmeltning mellem amatør- og licensspillere. - Jeg har svært ved at se forskellen på, om en amatør får 50.000 i stipendier fra det offentlige, eller en licensspiller tjener det samme eller mindre ved at spille badminton, siger SU-formanden.

Kassereren er - naturligvis fristes man til at sige - bankmand. Direktør for Andelsbanken i Holbæk. Han er 50 år og far til et par børn på 17 og 12 år. Han var medlem af bestyrelsen i en kort periode i 1973 og blev medlem af økonomiudvalget i 74-75. Selv om han nu hører hjemme på Sjælland, forhindrer det ikke, at han som aktiv spiller vandt mesterskaber på Lolland-Falster og i Jylland i alle rækker.

Krag nar foruden for badminton også en svaghed for roning. Den har han giftet sig til. Hans kone er tidligere fem-dobbelt dansk mester i den idræt. - Jeg håber for DBF, at vi får en ordning på forholdene, efter at Go Open er indført, siger Krag. Der er i hvert fald en del skønhedsfejl, der skal rettes.

Da han den 30. april 1978 tog over efter Jørn Skaarup, blev han forbundets yngste formand. Et af hans mål er, at DBF skal markere sig kraftigere uadtilt også på det administrative plan, uagtet han selv arbejder ihærdigt på de indre linier. Kruse ytrer sig, som naturligt er, andre steder i denne udgave af »Badminton«, og derfor er han den eneste, der har fået lov til ikke at udtale noget decideret ønske for DBFs fremtid.

Han er født den 1. november 1943 og er forsorgsleder ved kriminalforsorgen under Københavns Fængselsvæsen. Hans kone hedder Edith og den ni-årige datter Tina.

Kruse blev formand for Fynskredsen i 1973 og har i DBF inden formandstiden været leder af såvel informations- som dommer- og arrangementsudvalget. Badmintonmæssigt har han spillet i Ullerslev, siden han var ti år, og efter at have flyttet teltpælene øst for Storebælt får Karlslunde den tid, som de administrative opgaver tillader.

OLE MERTZ vil muligvis ikke være ved det, men han må finde sig i, at vi udnævner ham til det største navn, dansk badminton hidtil har haft på det internationale ledelsesplan. Den 48-årige lektor i engelsk og fransk ved Øregård Gymnasium har siddet i det internationale forbund fra 1969 til 1979, og han blev vice-præsident i 1976.

Han kom i bestyrelsen i 1968 som formand for spilleudvalget efter at have virket her siden 1953. I 1971-72 trådte han til, da DBF pludselig stod og manglede en formand, og da Skaarup kom til, rykkede Mertz igen ned som næstformand - en post, der tilsyneladende passer ham godt. Han er det i hvert fald stadig.

Mertz er både æresmedlem af DBF og har fortjensttegn. Han opnåede valg til landsholdet 12 gange og har et nordisk mesterskab i herredouble, der skriver sig fra 1964. Når han ellers får tid for badmintonspillet (han er også formand for Skovshoved), dyrker han hestevæddelse.

Ole Mertz har aldrig lagt skjul på sine meninger, og for dem, der kender ham, er det ikke overraskende, at hans jubilæumsønske for DBF er, at vi må komme tilbage til og må bevare den rene amatørisme inden for forbundets rammer.

IB NØRGAARD. Han har fødselsdag samme dag som Lizbeth v. Barnekow, den 17. januar, men er 14 år ældre. Nørgaard er økonomidirektør i Ringsted og far til to børn. Han er formand for Sjællands-kredsen og kom i DBFs bestyrelse i 1978. Han har dog tidligere været med til at styre forbundet, da han sad i den såkaldte »store bestyrelse« på nogle og 30 medlemmer.

Som aktiv var han i en årrække mesterrækkespiller på Sjælland, og ud over badminton dyrker Nørsgaard stadig tennis.

- Jeg har tre ønsker for DBF, siger Nørsgaard. For det første at vi får løst halproblemet. De mange andre idrætsgrene, der også dyrker deres sport inden-døre, bevirker desværre, at badminton får tallet reduceret. Mit andet ønske er, at vi må få en stadig stigende tilgang af ungdomsspillere bl.a. ved, at badminton bliver gjort til en skoleidræt, og for det tredje ønsker jeg en klar ordning i forbindelse med licensspillerne. Jeg foretrækker afgjort, at de bliver skilt totalt ud fra amatørerne. Allerhelst ser jeg, at DBF ikke har anden forbindelse med licensspillerne, end at den Go-Open-klub, der er skitser fremme om, bliver tilknyttet DBF. Resten må de selv klare, siger Ib Nørsgaard.

MOGENS ROTVIT har siden 1977 været formand for Bornholms-kredsen og dermed bestyrelsesmedlem i DBF. Rotvit er 31 år og sparekassedirektor samt ligesom næsten alle de andre gifte bestyrelsesmedlemmer far til to børn. Det er næsten naturligt, at Rotvit qua sin uddannelse sammen med Franz Krag og Ib Nørgaard udgør økonomiudvalget i DBF.

Når Mogens Rotvit ikke passer sit badmintonarbejde - spillet eller pengene - og når hensynet til familien tillader det, er det muligt at få en pot billard med ham. Men pas på! Han er skrap.

Rotvilt peger i sit ønske for DBF på det, man kan kalde bagsiden ved at have verdensstjerner. - Jeg ønsker, at den del af vor idræt, der ligger under DIF ikke udelukkende karakteriseres som eliteidræt. DBF er udtryk for både bredde og elite. I mange andre idrætsforbund er man tilbøjelig til at betegne badminton sporten som en lille intim klike af elitespillere, og den opfattelse vil jeg gerne gøre mit til at rukke ved, siger Rotvilt.

BENT VEDSØ er det fjerde medlem af bestyrelsen, der er æresmedlem af DBF. Han har været formand for Lolland-Falster-Kredsen siden 1974 og sad som medlem af DBFs spilleudvalg i en 15-årig periode fra 1963 til 1978.

Vedso, der blev 50 sidste sommer, er konsulent for fritids-undervisningen i Storstrøms amt, er far til en 17-årig datter. Han har i sin aktive karriere som badmintonspiller flere sjællandske mesterskaber, men det er først og fremmest som leder, Vedso har markeret sig. Hans ideer går bl.a. på, at man må finde frem til en balance mellem licens- og amatørspillere i den nye struktur, som han ønsker for dansk badminton, opbygget over amtskredse.

... og de administrerer DBF

RENE TOFT er sønderjyde med stort S. For enhver, der har haft med sønderjyder at gøre, er det en sand fornøjelse at høre den 33-årige folkeskolelærer fra Over Jerstal lukke munden op. Og det er det vist også i al almindelighed for de unge spillere, han som formand for ungdomsspillevælget har med at gøre selv om de engang imellem får »jen øver å nak«.

Efter fire år i JBK's spilleudvalg blev Toft USU-formand i 1976, og som enhver, der følger lidt med i badminton, ved, er det ikke småting, der er sket på ungdomsfronten i Tofts tid. Lad os bare minde om et holdmesterskab og tre individuelle titler ved det sidste ungdoms-EM som en slags top på kransekagen.

I modsætning til mange andre kolleger engagerer Toft sig i ikke sportslige interesser i fritiden. Han er stærkt politisk engageret og sidder i byrådet valgt på en borgerliste.

Rene Toft har to ønsker for DBF i jubilæumsåret: 1) at vi klarer os godt ved All England, EM i Holland og VM i Djakarta samt af Danmark får næste VM, og 2) at vi må få hold på licensspillerproblemet forstået på den måde, at pengespillerne får tilladelse til at deltage i alle de arrangementer, de måtte deltage i som amatører.

BØRGE TRYKKER. Hvis nogle sagde, at han må være bogtrykker i det civile liv, har de ret, og mens vi er ved det private, er han gift og har to børn. Trykker kom ind i DBFs nuværende bestyrelse i 1978 efter at have siddet i den tidligere omtalte store bestyrelse. Han har desuden været bestyrelsesmedlem i Sjællands-kredsen siden 1968 og er indehaver af kredsens fortjensttegn.

Børge Trykker er som formand for informationsudvalget

øverste chef for »Badminton«, ligesom det er ham, der fostrer og godkender ideer, som kan gavne dansk badminton på hele det store PR-område.

»Trykkeren«, der blev 50 sidste sommer, kan godt fra den endnu siddende redaktør få brev på, at han er, hvad man kan kalde en behagelig arbejdsgiver, der ikke blander sig mere end højst nødvendigt. Hans interesser ud over badminton er tennis og golf, og det er karakteristisk for ham, at hans ønske for DBF går på, at den fremgang, man har konstateret for de yngste og de ældste i dansk badminton, må fortsætte.

JØRGEN TÜMMELER. Han er en af dem, der bestemmer over vores liv og lemmer, når vi flyver til Beldringe. Der er han nemlig flyveleder.

Tümmeler overtog i 1978 formandsskabet for Fyns-kredsen, da Frede Kruse blev nødt til at træde af som følge af, at han blev valgt til formand for DBF.

Jørgen Tümmeler, der er 39 år og far til to børn, har ikke tjent sine badmintonmæssige spor som aktiv spiller på Fyn, men derimod på Bornholm, hvor han blev mester i herredouble i 1970.

Ligesom mange andre i bestyrelsen har han kun tid til at have badminton som hobby, og hans jubilæumsønske for DBF er, at licensspillerne ikke kommer til at dominere forbundet. - Amatorer og licensspillere bør arbejde hver for sig, siger Tümmeler. Men på den anden side skal vi også leve sammen. Det er trods alt licensspillerne, der tegner forbundet udadtil, og derfor skal vi tilstræbe et godt forhold os alle imellem, uanset hvilken fløj vi bekender os til.

EBBE PEDERSEN har været leder af forbundskontoret i ca. halvandet år. Han er 41 år og var repræsentant, inden han fik lejlighed til at gøre sin hobby til sit arbejde. Han har været landsmester i badminton under DDSG & I og blev i en ung alder formand for badmintonafdelingen i Københavns Funktionær Idræts Union. I 1963 flyttede han til Karlslunde og har været medvirkende til, at den lokale klub nu er en af landets største badmintonklubber.

Da Ebbe Pedersen overtog kontorets ledelse, var han spilleudvalgsformand i Sjællands-kredsen. Dengang var der tid til at fraternisere med fodbold og sejlsads, men nu er de to interesser ofret på badmintons alter.

Mit jubilæumsønske for DBF skal være, at man får held til at fortsætte de igangværende bestræbelser på at dæmme op for det bureaukrati, der tidligere havde tendens til at tage overhånd, siger Ebbe Pedersen.

INGE HARDER. Der sker så at sige intet inden for DBFs administration, som man ikke kan få svar på hos Inge Harder. Hun har gjort det meste af efterkrigstiden med, idet hun blev ansat på kontoret i august 1947. Hun var uundværlig for Ib Larsen (sagde han selv), som hun nu er det for Ebbe Pedersen. DBF har for år tilbage gjort Inge Harder til æresmedlem.

Som aktiv spillede hun badminton på Valbys førstehold, men der er nu nok en del, der snarere sætter hendes idrætslige karriere i forbindelse med atletik. Inden sit bryllup for 38 år siden hed hun Inge Schmidt-Nielsen, og flere af hendes danske atletikrekorder stod i mange år, efter at hun selv var holdt op. Nu er det den mere stillesiddende, men ikke mindre krævende sport Bridge, hun har som hobby.

- Den fremgang, jeg har oplevet sammen med DBF, håber jeg, må fortsætte.

HENNING BORCH, der er blevet 41 år, har i de sidste to og et halvt år været konsulent for DBF efter en glørværdig aktiv karriere, der bl.a. førte til tre A.E.-mesterskaber og lige så mange danske i herredouble, et dansk mesterskab i single og en finaleplads i samme række ved A.E. Med 42 landskampe er han indehaver af fortjensttegn, og han blev den første Thomas Cup spiller i verden, der deltog i fem interzone finaler i træk.

»Pytte«, som vi plejer at kalde ham, er gift med et næsten lige så kendt badmintonnavn, Lillian, og deres tvillinger på 12 år er godt på vej til at holde respekten om Borch-navnet i hævd på badmintonbanerne.

Som en, der går meget op i instruktion både af unge og ældre, er det naturligt, at hans to jubilæumsønsker for DBF går på bedre forhold for spillerne. - Jeg ønsker for det første flere haller, og for det andet kunne jeg ønske, at der snart bliver fremstillet en anvendelig maskinfabrikeret bold af et materiale, der »flyver« ligesom fjerbolden, men som er langt mere holdbar. Boldene er blevet meget dårlige i de sidste fem-ti år, og holdbarheden er enormt ringe, siger Henning Borch.

LILLI HENRIKSEN er den sidst tilkomne på DBFs kontor, men det vil være synd at sige at hun er et nyt ansigt i Idrættens Hus, for inden hun holdt sit indtog hos badmintonspillerne, havde hun arbejdet i syv år som sekretær i Dansk Idræts-Forbund. Den 37-årige Lilli Henriksen dyrker foruden badminton også håndbold. Men bordtennis har også, måske mere indirekte, fat i hende, idet hun er gift med Bordtennisbladets redaktør, Erling Henriksen.

Copenhagen Cup 80

Trods vanskeligheder i starten blev Lyngbys og Søllerøds »Copenhagen Cup« gennemført til succes i årets første dage, og der blev budt på mange gode kampe i Lyngbyhallen.

Men arrangørerne - og mange andre med dem - drog også en lang række erfaringer med henblik på arrangementer af kommende Go Open turneringer. Alle har vist erfaret på grundlag af Randers Open og Copenhagen Cup, at der er meget stor forskel på at invitere til en almindelig åben turnering og så indbyde til en Go Open.

Preben B. Søborg har i Lyngbyhallen fanget en del karakteristiske situationer fra turneringen.

Den stærke inder Prakash var toppen på den udenlandske kranskegale i Lyngbyhallen, hvor der også var deltagelse af svenskere, nordmænd og englændere.

Europamesteren for ungdom, Jens Peter Nierhoff, i færd med at returnere bolden i kampen mod englænderen Kevin Jolly. Nierhoff spillede en strålende kamp og førte 4-0 i ombolde i tredje sæt, men tabte alligevel som følge af manglende international rutine - men den skal nok komme.

De to topfolk i herresingle, Morten Frost og inderen Padukone Prakash får sig her en hyggelig sludder.

De snyder dansk badminton

Takket være offentlighed i forvaltningen er det netop i dagene omkring Dansk Badminton Forbunds jubilæum gjort muligt at bevise med tørre tal, hvad man længe mand og mand imellem har vidst, men ikke turde udtale offentligt, fordi man ikke kunne føre klart bevis. En ikke ringe del af vort forbund snyder og bedrager - og hvad værre er, det sker bevidst.

Hvis den stikprøve, som Nordjysk Badminton Distrikt har foretaget, er dækkende for hele landet, kan man med lidt hovedregning lynhurtigt finde ud af, at DBF ikke i øjeblikket står på tærskelen til at byde medlem nr. 200.000 velkommen. Han eller hun er forlængst kommet, og den, der ellers skulle registreres med det runde tal, bliver snarere nr. 250.000!

Mumlen i krogene

Herom skriver Søren Chr. Jensen, der er ansvarlig for JBKR's stof i »Badminton«.

Fra kassereren i Nordjysk Badminton Distrikt, Hardy Jacobsen, har jeg fået et ganske interessant brev vedrørende medlemskontingent i det nordjyske. Efter mit skøn har sagen generel interesse, idet jeg i andre distrikter har hørt lignende mumlen i krogene. Sikkert også ganske interessant hos DBF i disse sparetider.

Desuden har vi alle netop været igennem de sædvanlige bekymringer med selvangivelsen og venter nu kun bekymret på den følgende krydsrevision. Og det er netop sagens kerne også her: selvangivelse og krydsrevision.

Selvangivelsen

Klubberne skal som bekendt opgive antallet af medlemmer til henholdsvis kreds, distrikt og kommune.

DBF, kredsene og distrikterne modtager på grundlag heraf kontingent til det daglige arbejde for klubberne, og tilsvarende udregner kommunerne ved de opgivne tal som arbejdsgrundlag, hvor stort tilskudet fra tipsmidlerne skal være, ligesom tallene giver basis for tildeling af spilletid i de kommunale haller.

Krydsrevision

Naturligvis vil mange klubber påstå, at det ikke er særligt sportsligt at Nordjysk Badminton Distrikt at sammenligne de opgivne tal henholdsvis til kommune og til distrikt.

Men da vi jo her i vort demokratiske lille land har mulighed for at se i det offentlige journaler, har NBD skrevet et brev til

En »krydsrevision« der har bragt artige tal frem, og som afslører, at vi har bedragere iblandt os

- Af Søren Chr. Jensen
og Hans Chr. Møller -

samtlig kommuner i distriktet, med ønske om at få oplyst størrelsen på de til kommunen opgivne medlemstal.

Desværre var der kun en trediedel af de forespurte kommuner, som mente, de var forpligtede til at give oplysninger

af den karakter. De sidste to trediedele ønskede ikke at opgive tallene eller svarede simpelthen ikke.

Tallene

Her er så tallene fra den trediedel som svarede:

	Opgivet til NBD	Opgivet til kommunen	Difference	
			Tal	Procent
	14	67	53	379
	163	193	30	19
	338	359	21	6
	60	130	70	116
	115	174	59	52
	57	171	114	200
	10	102	92	920
	148	179	31	21
	147	197	50	34
	236	246	10	5
I alt	1288	1818	530	42

Et står umiddelbart klart. De klubber, som opgiver det korrekte tal til både distrikt og kommune - og de er der naturligvis i overtal - er ikke imellem ovennævnte, måske bortset fra 5 og 6 %. De øvrige tal taler for sig selv : 14/67, 57/171 og

10/102!!!

Hvis vi forsigtigt anslår, at der gennemsnitligt angives 25 % mindre til NBD, end hvad rigtigt er, snydes forbund, kreds og distrikt for et betragteligt beløb - og dette var kun i det nordjyske.

I 1979-80 må man søge at få endnu mere åbenhed i den kommunale forvaltning og derigennem få de to tal afstemt med hinanden, så de ærlige klubber ikke mere skal betale for de mindre ærlige. Kontingenterne er trods alt til fælles bedste.

Samtlige er forkerte

Det ser temmelig nedslående ud.

Lad være, at tallene hverken i den ene eller den anden kolonne svarer helt til de faktiske forhold forstået på den måde, at f.eks. den sidste linie i skemaet (236 og 246) i virkeligheden skulle være 241 i begge kolonner.

Det, der virker så forstemmende, er, at **samtlig** ti klubber, som det er lykkedes NBD at få eksakte kommunale tal fra, har underskud i distriktsopgørelsen i forhold til kommuneopgørelsen.

Der er jo her ikke tale om stikprøver eller særligt udvalgte klubber. Det er hele møllen, som det i første omgang har været muligt at kontrollere. Den med 10 contra 102 er det rene bedrageri og kan ikke bortforklares med misforståelser. I de fleste tilfælde er det vel den selvsamme person, der opgiver de himmelråbende forskellige tal til de pågældende instanser.

Lad os arbejde sammen

Søren Chr. Jensen bemærker i sin del af artiklen, at nogle klubber måske vil mene, at det ikke er særligt sportsligt at pille ved opgivelserne på den måde. Nej, det er det selvfølgelig ikke, hvis de samme klubbers ledere mener, at det er sportsligt korrekt at fylde de overordnede organer med fup og løgn.

Det er vi nu andre, der mener noget andet om, og vi er sikre på, at der er mange kredse og distrikter, som vil følge NBDs eksempel. Offentlighed i forvaltningen gælder ikke kun for pressen, men kan »Badminton« hjælpe til med at få sat tingene på deres rette plads, vil vi gerne stå bi med råd og dåd.

Ligeledes vil vi gerne have kommentarer til disse noget barske ord - allerhelst fra nogle af de klubber under NBD, der i listen kan læse, om de hører til den afdeling, vi kalder bedragere. I denne sag tilsiger vi enhver, der ønsker det, anonymitet. Den eneste betingelse for offentliggørelsen er, at redaktionen er bekendt med den pågældende indsenders navn og klub. Dels af hensyn til en eventuel opfølgning af sagen dels for, at ingen uvedkommende skal komme og lave ravage.

Fremtidens spil: Bedst af fem sæt og hvert sæt til ni

Hensynet til TV efter at Go Open er indført fører måske til ændring af gamle hævdvundne principper

Vi er så vænnede til, at en badmintonkamp afgøres som bedst af tre sæt, og at disse sæt går til 15 resp. 11 point. Hvorfor, og om det egentlig er den eneste rigtige måde at spille badminton på, er der egentlig ingen af os, der reflekterer nærmere over.

Men hvad nu, hvis man foreslår, at der i fremtiden kun skal spilles til ni i hvert sæt, og at man spiller bedst af fem sæt?

Tåbeligt vil de fleste formentlig sige. Det går glimrende, som det går. Badminton har erobret store dele af verden med det system, vi kender. Hvorfor så i alverden lave om?

Fordi vi har fået et nyt begreb, der hedder »Go Open«.

Eksp eksperimenter i England

Det er ikke en ide, som bare er grebet ud af luften i et anfald af overstadigt jubilæumshumor. Det er tværtimod noget, som man i England overvejer seriøst. Så alvorligt, så man allerede har eksperimenteret med systemet ved forskellige turneringer.

Og der gøres ingen hemmelighed ud af, at en af de væsentligste årsager til ændringen er, at man vil tækkes TV, skriver det engelske »Badminton«.

Bl.a. ved en mixed double turnering spillede man til ni i op til fem sæt med et minuts pause mellem hvert sæt samt kun om-

bolde i sidste sæt, der så til gengæld ikke er vundet, før den ene spiller fører med to point.

Større spænding

Redaktøren af »Badminton« (det engelske altså), Pat Davis, fortsætter: - Det nye system giver mange flere spændende situationer end det gamle med tre eller fem tilfælde i stedet for to eller tre, hvor spillerne giver sig fuldt ud for at opnå de sidste vitale point.

Pausen mellem sættene har både tilhængere og modstandere. Spillere, der er i ordentlig form, behøver absolut ingen pause efter kun ni eller 18 (ja, selv 27) points, og kontinuiteten bliver kortvarigt afbrudt af pausen. På den anden side giver den TV-kommentatoren lejlighed til at summere op og kommentere, hvor dette ikke kan gøres under hurtige dueller, når der spilles til 15.

En anden fordel, fortsætter Davis, er, at de fire gange et minut efterlader den nuværende fem-minutters pause i lykkelig glemsel - de fem minutter hvor kontinuitet og spænding er brudt, og det eneste, der optager banen, er en »fortøjningspæl« påmalet Fem Minutters Pause, som det f.eks. er tilfældet ved All England.

En yderligere fordel er muligheden for, at kameraerne kan dvæle på aktørerne og få dejlige nærbilleder, hvor spillernes

udtryk fortæller mere end mange ord. Her er en mulighed for at se personen bag spilleren. Desuden får spilleren en mulighed i pausen for at genvurdere sin taktik.

Flere højdepunkter

I en kamp til 15 mangler de første otte-ni point spænding, siger Davis. 8-2 eller 2-8 får på intet tidspunkt tilskuerne til at sidde uroligt i sæderne. Der er stadig tid, der er ikke sket nogen ubodelig skade. Først når man når op til de to-cifrede tal, begynder spændingen at indfinde sig.

Under det nuværende system er der intet dramatisk ved stillingen 7-5. Men det er der i det nye system. Så at sige fra starten af hvert sæt tæller pointene. Højdepunkterne kommer tidligere, og når et er overstået, ligger det næste lige om hjørnet.

Selve scoringssystemet bliver simplificeret. Den forudsætningsløse TV-seer bliver ikke pludselig kastet ud i den besynderlige forandring, der sker, når stillingen er å 13, og man så starter forfra ved å nul. En to-point føring ved ombolde kan alle forstå, så meget mere som TV-publikum er familier med det fra bordtenniskampe.

Medaljens bagside

Men medaljen har også en bagside. Den engelske landsholds-

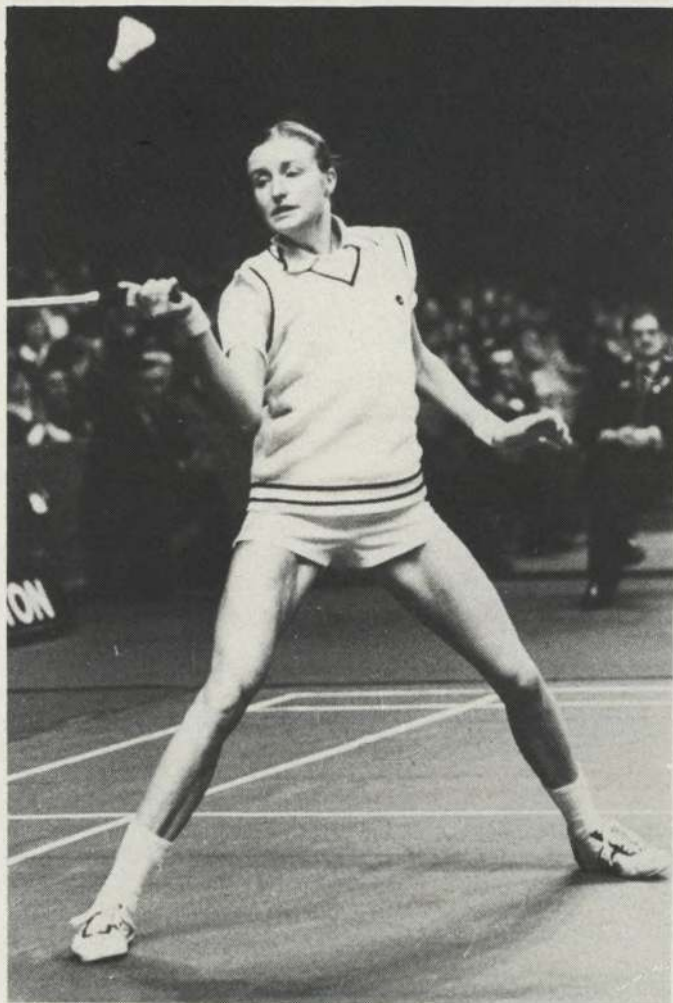
Hansen og Pri

spiller Elliot Stuart sagde det meget klart: - Man har ikke råd til at fejle. Er man bagud 2-6 og ikke helt koncentreret, ja, så er det bare sket. Selv en 9-2 føring til modstanderen giver en masse af muligheder for at komme igen under det nuværende system. Opvarmning og en første-klassen »sætten-sig-selv-op« bliver præmieret under det nye system, fordi man får en flyvende start.

En anden svaghed er, at to tre tabte point kan betyde en mindre katastrofe, når sættet kun går til ni. Vil det nye system derfor ikke føre til noget meget mere såkaldt sikkert spil, end vi ser i dag. Vil vi aldrig opleve en Elo Hansen mere, eller en Svend Pris satsninger forbi?

Endelig må man ikke undervurdere den spænding, der ligger i en til-15-kamp, når man undervejs oplever cifre som 6-8, 10-8, 10-12, å 13 o.s.v. Forsvinde det incitament?

Ideen er fortsat på eksperimentalt stadium. Den appellerer i første række til topspillerne, fordi det er dem, der skal være fremtidens underholdere i TV. Vi har erfaret om en engelsk topspillers mening nu, men hvad siger hans danske kolleger. Det ville være helt afgørende undtagelsesvis at få dem som deltagere i en debat.

Gilks udelukket fra EM og VM

For anden gang inden for to år kan hun og forbundet ikke enes

Nu er der igen vrøvl mellem Gillian Gilks og det engelske forbund, og indtil videre er hun blevet udelukket fra at deltage i europamesterskaberne til april og verdensmesterskaberne til maj.

Efter de oplysninger, vi har fået, siger det engelske spilleudvalg, at det ikke er i stand til at udtage Gillian Gilks til EM som følge af, at hun ikke vil give besked om, hvorvidt hun vil stille sig til rådighed for holdet eller ej.

Vil rejse selv

Desuden vil man ikke acceptere et krav fra Gillian Gilks om, at hun i forbindelse med verdensmesterskaberne i Djakarta skal rejse til Indonesien individuelt.

Disse to forhold bidrager ikke til opbygning af en holdånd, og det vil være direkte unfair over for andre spillere, hvis der skal ofres så mange penge på en enkelt deltager. Gillian Gilks krav kan meget vel medføre, hvis det

blev imødekommet, at andre spillere, som ellers er kvalificerede, måtte blive hjemme, og det kan forbundet ikke acceptere.

Kun på overfladen

Det er anden gang i løbet af to år, at den nu 29-årige Gillian Gilks er kommet på kant med sit forbund. Første gang var det på grund af uenighed med forbundet om, hvem hun skulle have som makker i damedouble, og selv om hun og forbundet tilsyneladende var fine venner, efter at man langt om længe fik den sag ud af verden, har det altså kun været på overfladen.

Hun blev dengang som nu udelukket fra alle arrangementer, som forbundet udtager spillere til, og så bliver det unægteligt spændende at se, om de to parter denne gang kan finde hinanden en gang til - og i så pas tid, at EM og VM reddes - både for Gillian og for England.

hc

IBF og WBF nærmere til hinanden

SKAL forenes, hvis badminton skal på det olympiske program i 1988

Kinas nyhvervede medlemskab af den internationale olympiske komite (IOC) har medført, at de to verdensforbund inden for badminton, IBF og WBC, er kommet hinanden et lille skridt nærmere.

Man er fra kinesisk side meget interesseret i at få badminton på det olympiske program. Hvis det lykkes kan det først ske i 1988. Men skal vi gøre os håb om at nå det mål, er det nødvendigt, at vore to forbund sluttet sammen inden udgangen af 1980, siger den kinesiske leder Shi Xiao.

Taiwan må ændre

Præsidenten for IOC, lord Killanin, har forlængst gjort de to organer opmærksom på, at hvis de vil gøre sig håb om at spille olympisk badminton, forudsætter det, at der kun eksisterer et forbund.

De kinesiske udtalelser faldt efter et møde i Hong Kong, hvor Stellan Mohlin var leder af IBF-gruppen. - Det er sandsynligt, at vi følger IOCs fremgangsmåde

med hensyn til Kina-Taiwan spørgsmålet, siger Mohlin. Det betyder, at Taiwan i badmintonhenseende kommer til at optræde under samme navn og med samme flag og nationalhymne som ved de kommende OL - hvis Taiwan da møder op i Moskva.

En dør på klem

Mødet i Hong Kong førte også til, at man har lukket døren på klem i begge organisationer, når det gælder spillere fra den ene organisation, som skal deltage i stævner arrangeret af den anden. - Der er ikke totalt fri bane endnu, siger Mohlin, men vi har lempet så meget, som vi kunne i første omgang.

Det gav sig bl.a. udslag i, at Indonesien og Malaysia var deltagere i en seks-landskamp i Hong Kong sammen med Kina, Thailand, Singapore og værtsbyen. Kina vandt både mændenes og kvindernes kampe. I mændenes afdeling blev de indonesiske Thomas Cup indehavere slået 3-6, og hos kvinderne blev det 5-0 til Kina over Indonesien.

hc

Nordisk samarbejde

På den nordiske badmintonkongres besluttede Norge, Sverige og Danmark, at de tre lande under verdensmesterskaberne i Indonesien vil medbringe én læge og én massør (det hedder vist forresten fysioterapeut) til at tage sig af alle tre landes spillere. Der er endnu ikke sat navne på de to poster.

Tre-landskamp aflyst

En påtænkt - og planlagt - tre-landskamp mellem England, Sverige og Danmark, der skulle afholdes i England, bliver ikke til noget. Det har vist sig, at arrangørerne kun ville acceptere et mandligt hold på tre spillere, og det ville DBF ikke være med til.

Hold-DM for unge

Danmarks mesterskaberne for ungdomshold har fået sine arrangører. Juniorerne skal spille i Højbjerg, puslingene i Kastrop-Magleby og spillere under 12 år i Horsens.

Europamesterskaber

EM, der arrangeres hvert andet år, finder i år sted i Holland fra den 13. til den 20. april, og alt tyder på, at mesterskaberne i 1982 kommer til at foregå i Vesttyskland, idet dette land er hidtil eneste ansøger.

Det var også Vesttyskland, der arrangerede de første europamesterskaber. De fandt sted i 1968 i Bochum.

Berg-Frimodt

Vi har tidligere kunnet meddele, at Torsten Berg står på spring til at komme ind i den europæiske badmintonunion (EBU). Det viser sig nu, at unionens bestyrelse også har indstillet vores dommerleder, Paul Frimodt, til valg til ledelsen, hvorfra Poul-Erik Nielsen trækker sig tilbage.

Stor spænding om DM uden licensspillerne

Finale i DH-turneringen

Dansk Idræts Forbunds mesterskab i badminton for Danmark er lukket for de fem licensspillere - Lene Køppen, Flemming Delfs, Steen Skovgaard og Svend Pri, der sluttede sig til kredsen først i det nye år, samt Morten Frost.

Dermed er der lagt op til stor spænding om dette års mesterskaber, der afvikles i Tåstrup-hallerne 2.-3. februar samt den 4. februar med semifinaler og 5. februar med finaler.

Tre spillere forsvare deres mesterskaber. Det er herredoublen Mogens Neergaard/Kenneth Larsen, Triton samt Susanne Berg, Gentofte, der blev mester i damedouble sammen med Lene Køppen i 1979.

Susanne Berg spiller nu sammen med Pia Nielsen, Køge, og dette par er seeded til finalen i damedouble sammen med Lonny Boestofte, Skovshoved/Inge Borgstrøm, Ringsted. Der ventes semifinaler mellem Susanne Berg/Pia Nielsen og Lilli B. Pedersen, Århus/Lise Lotte Gøtttsche, Herning samt Lonny Boestofte/Inge Borgstrøm og Marianne Christensen/Helle Guldborg, Hvidovre.

22 par er med i damedouble. I herresingle ventes der en finale mellem Jesper Helledie, Hvidovre og Preben Lind, Højbjerg. Der synes dog allerede fra kvartfinalerne at være meget lige kampe. De spilles således, hvis seedningen holder: Jesper Helledie - Henrik Fahrenholz, Højbjerg. Claus B. Andersen, Hillerød - Jens Peter Nierhoff, Triton. Gert Helsholt, Søllerød - Mogens Neergaard, Triton. Steen Fladberg, Køge - Preben Lind.

57 deltagere er anmeldt i herresingle.

Kirsten Larsen, Triton, er favorit i damedouble, hvor der ventes en finale mellem ungdoms-europamesteren og Agnethe Juul, Højbjerg. Deres semifinalmodstandere ventes at blive henholdsvis Lonny Boestofte, Skovshoved og Pia Nielsen, Køge.

30 spillere er med i damedouble.

De fire seedede par i herredouble er Jesper Helledie/Jan Hamnergaard, Hvidovre og Henrik Fahrenholz/Preben Lind Højbjerg i top og bund samt Lars Primdahl, Århus/Kenn H. Nielsen, Herning og Mogens Neergaard/Kenneth Larsen, Højbjerg.

Mixed doublerækken er meget jævnbyrdig, og der er eksempelvis ikke blevet plads til at seede Jesper Helledie/Inge Borgstrøm.

Farvel og tak til flere DM-medaljer til professionelle Lene Køppen.

Steen Fladberg/Pia Nielsen, Køge og Jan Hamnergaard/Helle Guldborg, Hvidovre er seedet til finalen. De møder efter seedningen henholdsvis Kenneth Larsen, Triton/Lille B.

Pedersen, Århus og Lars Primdahl, Århus/Lise Lotte Gøtttsche, Herning i semifinalerne. Jesper Helledie/Inge Borgstrøm står til kvartfinale mod Primdahl/Gøtttsche.

Højbjerg eller Hvidovre

Danmarksturneringen for hold har endnu to spillerunder for første og anden divisions vedkommende og fire runder for 3. division og Danmarksserien.

Spørgsmålet om guldmedal-jernes placering afgøres efter alt at dømme dog allerede søndag den 20. januar, når Højbjerg på hjemmebane møder Hvidovre - de to ubesejrede hold.

Mesterskabet kan for første gang gå til en klub i provinsen.

2. division føres af Skovshoved, der således efter et år kan vende tilbage til 1. division. Lillerød satte et stort skridt til ved at tabe uventet stort til KBK, og selv en sejr mod Skovshoved er næppe nok for LB til at vinde 2. division eller til andenpladsen, der giver oprykningskamp mod nr. syv i 1. division.

Nye i 2. division bliver måske Odense og Greve Strand, der har gode udgangspositioner i de to puljer.

BADMINTON 50 års jubilæumsnummer redigeret af Svend Erik Jacobsen, H.C. Møller og Preben B. Søborg.
Forsidefoto: PBS.

Udgiver: Dansk Badminton Forbund, Idrættens Hus, 2600 Glostrup, tlf. (02) 457745 (ml. kl. 12 og kl. 16).
Redaktion: H.C. Møller (ansv.) Teglstupvej 24 B, 2100 København Ø tlf. (01) 290238 (ml. kl. 12 og kl. 16).
Svend Erik Jacobsen, Preben Søborg (foto, lay out).
Annoncer: Ebbe Pedersen, DBFs kontor - privat Egedalsvej 7, 2690 Karlslunde, tlf. (03) 15 08 26.

Tryk: Tommerup Bogtrykkeri. Abonnement: DBFs kontor. Pris 50 kr. for ti numre.

»Bladets artikler med undtagelse af »Officielle Meddelelser« må citeres uden speciel tilladelse, når det klart fremgår af citatet, at det stammer fra »Badminton« - DBFs officielle organ«.

BADMINTON

BADMINTON er DBF's officielle organ, men meninger, der kommer til udtryk i bladet, behøver ikke nødvendigvis at give udtryk for forbundets mening.

VINDER AF ALL ENGLAND...

Liem Swie King og *carlton* - det suveræne par

carlton

Vinder af herre single All England 1978 samt 1979

Makværk og dobbeltmoral

Trist er det vel når man ikke kan læse, eller absolut ikke vil forstå det, man læser. Dette sagt til Ole Mertz som svar på hans indlæg i sidste nummer af »Badminton«.

Jeg har udtalt mig om licensspillere - og deres relation til DH-turneringen, - givet udtryk for det samme standpunkt overfor pressen, i TV o.s.v.; men ikke som udnævnt af Mertz - som fanatiker, - vel tværtimod! Jeg har dog tydeligt sagt, »at jeg så det som noget gavnligt at GBK ikke havde monopol på at vinde DH-turneringen til stadighed - og at det var sundt at andre kom til, det skabte mere interesse«. Det var ikke perspektivet. Det jeg ønsker (læs på lektien Ole Mertz), er det mere fremsynede, og det har mange med mig givet udtryk for - og forstået er dette, at nu skiller vi - i klubberne i modsætning til andre forbund som forstår at se fremad - de »udstødte« - altså licensspillere - fra de holdkammerater, de har fulgt med i mange år.

Uden om klubberne

Amatøren over alle amatører - for det er vel ikke et fejlagtigt, eller nedvurderende udtryk om Ole Mertz - har været en af hovedmændene til disse nye regler i OPEN badminton. Regler, som har givet en dårlig overgang, - som har været skyld i mange misforståelser, - ja, ja, se bl.a. på starten af DH-turneringen i oktober, hvor såvel GBK som Værløse ifølge gældende regler måtte bruge de nye licensspillere (kun et spørgsmål om kontraktunderskriften), og hvor begge klubber brugte spillerne i holdkampe, medens man fra DBF talte om moral. - Ja, HVIS moral, det må da være DBFs, og primært dem, som havde lavet de nye loves moral, som skulle under luppen.

Hertil kommer man og presser spillerne direkte til at undlade at spille for deres klubber uden at søge klubberne først, som loven dog påbyder, når vi skal tale ud »af posen«. Altså som Lyngby gjorde indsigelse mod, i nogle kampe i den nye turnering blev spillerne brugt. I andre kampe (efter kontraktaccept) ja, så var de på den anden side af »plankeværket«. Lovgivernes forsvar: Næste sæson må ingen gå over i den periode, DH-turneringen løber. Det havde man ikke taget til indtægt i år. Jeg siger - MAKVÆRK, og

DBF taler om moral i forbindelse med holdturneringen, - men hvis moral er det egentlig? spørger Tage Mølgaard, Gentofte i et svar til Ole Mertz

jeg siger, det er dobbeltmoral, DBF og Ole Mertz lægger for dagen.

Kan vinde i EC

- men ikke i Højbjerg

I alle forbund er klubberne ryggraden, styrken og fornyelsen og vil altid være det, - lær jer det, og klubberne er økonomien. Her har jeg også før gjort indsigelse for den form man anvender; men nok om det. Er Ole Mertz så naiv at tro, at der vil finde store »spillerhandeler« sted, som var det fodboldspillere, og hvem har den økonomi? - Ingen - så dør en klub hurtigt. Men kære Ole Mertz: I SIF er I underlagt en form for kommunal administration, det giver ikke den rette indsigelse. I GBK, som helt privat står for al drift, der ved vi hvad økonomi er - og økonomiens alvorlige bagside og følger, om man skulle fejle.

Spillerkøb - nej, de handler hurtigt op, - den rigdom findes kun på papiret. Mange topspillere kan være trætte af at spille DH-kampe; men har

dog altid gjort det og vil gøre det, måske med undtagelser. Så det er noget dristigt at stå frem og sige at det vil de ikke, - en dygtig klubleder ordner nok den side af sagen, og har spillerne stadig relation til deres klub, så er den byrde nok ikke så stor.

At svenskerne må tjene de mange penge og dog spille på deres klubhold kan glæde mig, for her forstår lederne at spille deres kort korrekt - at tjene klubberne primært. Her er den fremsynethed DBF savner. At vore spillere må tjene millioner, ved jeg; men afgørende er det stadig, at her udelukkes de så fra at spille for deres klub. Kun en fattig sjæl kan ikke se den betydningsfulde forskel. Jeg ønsker ikke at polomisere med Ole Mertz, kun vil jeg sige, at den dobbeltmoral, DBF - og Mertz - lægger for dagen, er tydelig. Et afgørende standpunkt tør man ikke tage. Nu laver man regler så DBF kan hævde sig i landskampe, Thomas Cup og Uber Cup - vellykket, ja; men

klubberne sidder med »sorteper«. GBK kunne i morgen tage ud til Europa Cup med alle tiders bedste hold og vinde mere hæder; men tage til Højbjerg og inkassere et stort nederlag den 9. dec. det kunne ikke undgås, for her var 4 spillere »låst« af de nye regler. Uforståeligt for mange - og udygtigt lavet. Er dette livssyn fanatisk - ja, så kald mig fanatiker, og så bærer jeg også det.

Stadig GBK'ere

Har man visioner - har man forståelse - ved man, at det, vi har nu, lever ikke længe. Vi kan ikke have og skal ikke have to kategorier af spillere i klubberne.

Som forholdet er i dag - i GBK - har vi beholdt vore licensspillere som almindelige GBK'ere. De træner hos os, de følger deres kammerater, de følger livet i klubben o.s.v. Lad os glæde os over det; men forskellen er der dog, og mange medlemmer forstår ikke forholdet.

Disse topspillere har stor betydning for deres klubber, for vores ungdom, som vil leve op til deres idoler. De betyder publicity, økonomi, tilgang o.s.v.

Nu udtaler DIFs formand, Svend O. Hansen, som er kommet frem fra »busken« efter den megen omtale af den prekære diskussion, at spillerne godt må anvendes i holdkampe - uden disse får medaljer - ja, så lad os acceptere dette, og vinder en klub medaljer, og er der en licensspiller med - ja, så får denne spiller ikke medalje. Her kan så ydes en kompensation på anden måde indenfor gældende love.

Jeg venter ikke, at en amatørbagstræber som Ole Mertz vil forstå mit og manges synspunkt. - Jeg færdes også i badmintonkredse; men jeg vil bede om, at formanden, Frede Kruse-Christiansen, og SU-formanden Erik Jørgensen, som har givet udtryk for forståelse i dette måske livsvigtige spørgsmål, med mig og mange andre ikke kun vil forstå det; men vil slå for det.

Tiden vil gøre det så, at alle spillere før eller senere vil være »under samme tag« - det kan ingen ændre. Folk som Ole Mertz lever ikke i nutiden, og gør man ikke det, gavner man ikke den sag, man kæmper for. Jeg er ked af at skulle sige det brutalt, som et sidste »hug« til Ole Mertz, men med den indstilling så skader man den sag, man tror, man kæmper for.

T.M.H.

Avanceret doubletaktik II

Taktisk er double vanskeligere end single, skriver Henning Borch i den anden og sidste artikel om avanceret taktik i specielt herredouble

Henning Borch fortalte i sidste nummer hovedsagelig om serveren og modtagningen af den i double. I den anden artikel, som følger her, beskæftiger han sig med angreb og forsvar og illustrerer artiklen med en række skitser over spillernes korrekte placering.

Angreb

Når man har tvunget modstanderen til at lægge bolden op til et smash, indtager man angrebsstilling. Generelt vil jeg sige, at man kun skal smashe »lige ud« (parallel med sidelinierne) med få undtagelser, f.eks. hvis diagonalforsvarsspilleren er ude af balance, eller i tilfælde, hvor han er i tilbageløb fra nettet.

Når man smasher fra en position i nærheden af den ene sidelinie fra baggrunden af banen, skal man efter smashes øjeblikkeligt søge mod midten af banen, for ellers er man i store vanskeligheder, såfremt det defensive slag placeres op over forgrundsspilleren og modsat smashhjørnet. Når man smasher, skal man søge at ramme »det døde punkt« hos forsvarsspilleren. Endvidere skal man sørge for at variere sit smash i styrke, f.eks. ikke slå så hårdt, når bolden falder lodret. Til gengæld kommer der stor fart på bolden, når man rammer den fra en forholdsvis flad opsamling.

Netspilleren eller forgrundsspilleren i en sådan angrebs-situation har til opgave at fange de flade opsamlinger og derved presse bolden i gulvet. Endnu engang ønsker jeg at pointere, at forgrundsspilleren skal være

i klarstilling med sin ketsjer, således at slaget kun skal føres fremad mod bolden.

Han behøver ikke at slå hårdt i en sådan returnering, bare han får fat i bolden, og ekstra godt, hvis han kan fange en af modstanderne på »det døde punkt«. Hvis et smash returneres kort, skal den forreste spiller i angrebet være lynhurtigt fremme ved bolden og enten slå den nedad eller spille kort over nettet, således at han fastholder angrebet.

Når et smash skal udføres fra højre side af banen (fig. A), skal netspilleren være placeret omkring midten af banen - ca. 0,5 meter bag servelinien. Her skal han forsøge at fange alle flade bolde.

Ved smash fra venstre side af banen (fig. B), kan netspilleren med fordel trække over mod venstre side. Jeg forudsætter stadig, at smashes vil blive »lige ud«. For forsvarsspilleren er det nemlig meget vanskeligt at returnere en lang flad diagonal bold fra denne side.

Når man er i angreb, er der ud over et smash kun drop, der kan benyttes med fordel. Det skal være en overraskelse, for at få forsvaret ud af rytme. Det skal hovedsagelig være et hurtigt drop og gerne mod midten af banen for at skabe tvivl hos modstanderne om, hvem der skal returnere. Der kan endvidere droppes med fordel i den side, hvor modstandernes langsomste spiller er placeret.

Forsvar

Når man er blevet tvunget til at lægge bolden op til smash, ind-

tager man forsvarsstilling. Ud over at dæmme op for smash, er der to andre muligheder, forsvaret skal passe på, nemlig drop og clear. Den sidstnævnte mulighed, clear, kan man hurtigt se bort fra, dog benyttes dette slag ofte i damedouble. I en herredouble kan dette slag kun benyttes meget sjældent, og kun ved et godt fintet angrebclear.

Et drop kan benyttes lidt oftere, men hovedsagelig vil det være smash, der skal dæmme op for. Spillernes placering i forsvaret bør være så tæt på nettet som muligt. Hvis man placerer sig længere tilbage, har man vanskeligheder med at nå drop.

Længere tilbage på banen er det nok lettere at få fat i modstandernes smash, man har mere tid, da boldens fart er langsommere. Til gengæld har angribernes netspiller lettere ved at fange en flad opsamling, når forsvarsspilleren er placeret længere tilbage på banen. Forsvarsspilleren, der står langt tilbage, samler som regel bolden højt op til en nyt smash. Gode defensive spillere kan gøre det mange gange, men i de fleste tilfælde slutter bolden i gulvet hos forsvarsspillerne, så vi må konkludere, at det gælder om at komme i angreb.

Derfor skal forsvarsspillerne returnere hårdt, lige og fladt tilbage mod modstanderens smash. Er man placeret langt fremme på banen, kan man ramme bolden tættere på nettet, så nær ved netkanten som muligt, hvorved en stor chance for at vende forsvar til angreb er opnået. Hvis man mener at en sådan returnering er udført, skal en af forsvarsspillerne rykke fremad mod nettet og dække alt foran, medens makkeren dækker hele baggrunden. En sådan vending i spillet er nået, når angriberne først kan nå bolden under nethøjde. Her kan også opstå såkaldt »nussespil«, fordi ingen af parterne godviljigt ønsker at komme i forsvarsstilling.

En anden mulighed for at vende forsvar til angreb er et hurtigt drop, hvorefter man lynhurtigt rykker frem til nettet. Dette drop er vanskeligt at udføre, det kræver præcision og stor føling med bolden.

Hvordan holdes ketsjeren af spillerne i defensiven? Hvis man er god nok, holdes den foran kroppen, og når der smashes i baghånden/forhånden, føres ketsjeren til den respektive side, og opsamlingen foretages.

Holdes ketsjeren helt tilbage i baghåndsstilling, således at den kun skal føres fremad, har

man bedre muligheder for at sætte stor fart på bolden. Man bliver måske sårbar i forhånden, men med baghåndsslaget kan man også dække »over« ved forhåndssiden. I sidstnævnte tilfælde dækker man forhånden lige så godt, som hvis udgangsstillingen havde været ned foran kroppen.

Hvis bolden er lagt op til smash i venstre side (fig. C) kan forsvarsspillerne dække banen på følgende måde: 1 dækker banen med baghånden ved et smash i det skraverede felt. 2 dækker det punkterede felt - ligeledes med baghånden. Så er der kun banen at dække til forhåndssiden til 2, men her bliver sjældent smashes, fordi det ikke er klogt, og fordi 2 meget let kan nå at returnere med forhånden.

Hvis bolden derimod er lagt op til smash i højre side (fig. D), kan forsvarsspillerne dække banen på følgende måde: 1 trækker længere ud til sidelinien og dækker banen med baghånden, og »næsten« således, at han dækker helt ud til sidelinien med baghånden. 2 placerer sig omkring midten af banen for at hjælpe i det formodede »brændpunkt«. Han holder derimod ketsjeren frem foran kroppen, klar til at returnere i både for- og baghånd.

En presset defensiv situation, hvor den ene spiller med stort besvær henter et drop, og hans netlop bliver for kort, så han har for lidt tid til at komme i forsvarsposition, kan f.eks. afhjælpes ved, at makkeren er klar til at hente det drop, der evt. måtte komme i den presede spillers side. Så skal den presede spiller kun koncentrere sig om det smash, der kommer i hans side.

Rutine er vigtig

Der kan ikke være tvivl om, at det taktisk er mere vanskeligt at spille double end single. Dette faktum ses bl.a. i turneringerne, hvor de fleste unge spillere klarer sig forholdsvis bedre alene på banen end sammen med en partner. På landsholdsplan starter udtagelsen til holdet som regel i single, hvorefter doublekategorien først senere bliver overtaget af de samme personer. Spillere, der »kun« opnår at spille double på landsholdet, debuterer forholdsvis sent, hvilket er ganske naturligt, da rutinen i double er langt vigtigere end i single.

Den bedste måde at lære doublespillets finesser på er, ved at spille og atter spille, og få instruktion når man spiller.

Henning Borch

DER INDBYDES

VORDINGBORG BADMINTON KLUB

indbyder til åben A-række turnering for Junior den 1.-2. marts 1980.

Indskud single kr. 35,- — double kr. 50,- pr. par.

Anmeldelse gennem klubberne senest den 4. februar 1980 til Niels Skovgaard Bøgevangen 9, 4700 Næstved (03) 72 77 87.

Til spillere fra Fyn, Jylland og Nordsjælland vil der blive sørget for indkvartering.

MALTAs Badmintonforbund

afholder international turnering i dagene den 7. til 10. maj 1980.

Interesserede klubber kan få nærmere oplysninger ved henvendelse til sekretæren, N. Worley, 7 Princess Margaret Street, Msida, Malta.

ALBERTSLUND IDRÆTSFORENING

indbyder til åben HOLD-CUP for minipuslinge lørdag og søndag den 22.-23. marts 1980.

Indskud kr. 300,- pr. hold.

Anmeldelse gennem klubberne senest den 18. februar 1980 til AIF-badminton, Koglen Kvt. 7 A, 2620 Albertslund.

Yderligere oplysninger: tlf. (02) 64 78 82.

Tvivl om overhåndsserv

Ved
Lars
Jørgen
Andersen

Ved de nyligt afviklede senior-mesterskaber for Sjælland blev et problem diskuteret blandt dommerne, skriver en relativt ny dommer.

Det hævdedes af én, at i spørgsmålet om overhåndsserv skulle dommeren/serve-dommeren i tvilstilfælde dømme fejl. Altså - tvivl hos dommeren skulle komme spilleren til skade.

Da jeg som forholdsvis ny dommer havde gennemlæst spilleregler og »Vejledning for badmintondommere« lige inden mesterskaberne, måtte jeg naturligvis udtrykke den modsatte mening om dette med henvisning til pkt. 9 i »Vejledning for badmintondommere« (DBF Håndbog 1979-80), der netop udtrykker tydeligt, at der i tvilstilfælde ikke skal dømmes, altså at tvivl således skal komme spilleren til gode. Min modpart holdt dog på sit med henvisning til et oversat cirkulære uddelt ved et DBF-dommermøde. En anden dommer indtog samme standpunkt, og ingen andre turde tage klar stilling.

Hvis disse påstande er rigtige, er det særdeles uheldigt med udformningen af pkt. 9, når denne undtagelse ikke er tydeligt nævnt.

Jeg beder dig afgøre spørgsmålet, så eventuelle misforståelser kan ryddes af vejen.

Den ny dommer

Lad det være slået fast en gang for alle med syvtommersøm, at du har ret i din antagelse. Enhver tvivl hos dommer/liniedommer/serve-dommer må under ingen omstændigheder komme spilleren til skade.

På dommerkurser m.v. bliver altid fastholdt to regler, som sådan sagt er alfa og omega for de mennesker, der har dømmende magt i en kamp:

1. Spillet er til for spillerne
2. Er du i tvivl - døm intet

Altså har du haft entydig ret i din fortolkning af Vejledning for badmintondommeres pkt. 9.

Oversættelser

Jeg skal imidlertid ikke undlade at komme med et par kommentarer der ud over, idet jeg sådan set meget nemt kan forestille mig, hvorfor dette fortolknings-spørgsmål er opstået.

I DBFs nye håndbog er bl.a. tegningen, der viser de forskellige situationer ved servens afgivelse, gengivet, og det er afgjort ved gennemgangen af netop denne illustration, der kan være tale om en opstået misforståelse.

Det hedder sig nemlig, at ketsjeren skal pege tydeligt nedad i det øjeblik, serven afgives. I modsat fald skal der dømmes for overhåndsserv. Det vil altså sige, at ingen del af ketsjeren må være på linie i serveøjeblikket.

Med hensyn til det omtalte cirkulære kan jeg tilføje, at alle regler naturligvis er udarbejdet på engelsk og oversat herfra. Da det engelske sprog indeholder mange »kringlede« vendinger og samtidig indeholder ord, som er enten uoversættelige eller i hvert fald svære at finde vendinger for på dansk, kan man i visse situationer trække på smilebåndet over den danske oversættelse. Intet er imidlertid mere forkert, for netop de anvendte sentenser, er de absolut bedst dækkende.

L.J.A.

Danske dommere til udlandet

Men endnu vides ikke, hvor mange der skal til All England, EM, VM og andet

Der er bud efter de danske dommere i øjeblikket, og rent ud sagt er der vel intet at sige til det, når man tænker på, hvor godt de danske farver repræsenteres »i den store verden«. Således har dommerudvalget modtaget indbydelser til at deltage i såvel de tyske som svenske åbne, All England samt Europamesterskaberne og naturligvis også VM.

Dommerudvalget håber naturligvis, at det er muligt for mindst to dommere at deltage hvert sted, men her kommer spørgsmålet om økonomi ind i billedet.

Som en udløber af dommerleder Paul Frimodts medvirken ved bestyrelsesmødet i november - kort omtalt i sidste nummer - har Frimodt udarbejdet et særbudget til bestyrelsen med henblik på danske dommers medvirken ved ovennævnte mesterskaber, og det er derfor at håbe, at DBF vil spæde et rimeligt tilskud til vore dommers »visen ansigt udadtil«.

»God behandling«

Man kunne måske endda tillade sig at opkaste den ide, at også dommerne på en eller anden vis blev tilgodeset i jubilæumsåret, og det kunne jo ganske naturligt ske ved »god behandling«.

Hvem og hvor mange, der eventuelt vil og skal deltage i de nævnte turneringer, er der ikke taget stilling til i øjeblikket, idet svarene fra de indbudte endnu ikke er modtaget.

Men mon ikke der sædvanen tro vil melde sig kandidater til at udfylde de pladser, der er til-delt os.

Vi ved, at Sverige, Holland, England og Tyskland ligeledes er stillet mindst to pladser i udsigt ved mesterskaberne, ligesom vi ved, at disse forbund sædvanen tro vil dække de til-delte pladser (uden vi her skal komme ind på økonomi).

Meget tyder da også på, at i hvert fald en dansker skal deltage i hvert fald såvel EM som VM.

Det fremgår nemlig af det sidst udgivne norske badmintonblad, hvor man kan læse, at Paul Frimodt bl.a. skal dømme ved både EM og VM.

Det vil altså allerede nu sige, at den danske dommerstand skulle være sikker på repræsentation ved netop disse to mesterskaber, og mon ikke Paul får følgeskab?

Det vil vise sig, når udvælgelsen skal foregå.

Lotte Hartwich - flot sejr.

Lotte Hartwich led kun nederlag i finalepuljen til Helle Hartwich. Dorte Kjær, Greve og Nettie Nielsen, Gentofte - ligeledes juniorer - var de to øvrige i finalegruppen.

Claus Thomsen lavede flot resultat i pool-turnering for 14-18 årige.

Mogens Nielsen /Lisbeth Lauridsen, Esbjerg vandt mixed doublefinalen over Lone Bahl/Nils Skeby, Esbjerg 15-7, 15-8.

Dorte Kjær måtte afgive mestertitel

I puslingerækken blev Susan Jensen, Frederiksværk, dobbeltmester. Hun fulgte en sikker sejr i single op med mixed double-sejr sammen med Søren Bo Hansen, Helsingør. Anders Nielsen, Tune var i store vanskeligheder mod Knud H. Petersen, Allinge, i de indledende kampe, men spillede sig vældigt op undervejs.

Finalerne i HBs turnering:

JUNIORER:

Mixed double: Nils Skeby, Esbjerg/Annette Bernth, Hvidovre - Claus Thomsen, Esbjerg/Birgitte Hindse, Nr. Broby, 17-15, 15-4.

Dorte Kjær og Nettie Nielsen, bedste juniordouble.

Viborg sejre i Resen-turnering

Søskendeparret Jan Paulsen og Gitte Paulsen, Viborg vandt singlerækkerne i Resen Badminton Klubs turnering for puslinge.

Finalerne:

Damesingle: Gitte Paulsen, Viborg - Gitte S. Jensen, Viborg, 11-8, 11-6.

Herredouble: Jens Kongs-
gaard/Frank Petersen, Karlslund-
e - Jan Paulsen, Viborg/Torben
Larsen, Esbjerg 15-10, 15-6.

Damedouble: Gitte Paulsen/
Gitte S. Jensen, Viborg - Lotte
Olsen, Karlslunde/Susanne Pe-
dersen, Værebø, 15-8, 15-7.

Mixed double: Henrik Lunde, Greve Strand/Susanne Pedersen, Værebros - Jan Paulsen/Gitte Paulsen, Viborg, 12-15, 11-15.

Ny sejr til Anders Nielsen

Anders Nielsen, bedste puslingespiller.

Puslingespilleren Anders Nielsen, Tune, er gået fra sejr til sejr i årets puslingemesterrække-turneringer, og han høstede en ny triumf i »Handelsbank-Cup«, Randers Badminton klubs turnering.

Anders Nielsen havde dog stort besvær med at sikre finalesejren over Jan Paulsen, Viborg, sidste sæsons minipuslinged danmarksmester.

Herredoublen gav uventede resultater med nederlag til favoritpar. Sædding-Guldager parret Henrik Trans/Jan Nielsen vandt nemlig i semifinalen over favoritterne Anders Nielsen, Tune/Henrik Lunde, Greve Strand. Et andet jysk par, John Nyborg/Kurt Poulsen, Frederikshavn, slog såvel seedede Lars Frederiksen/Henrik Jacobsen, Viby som finaleseedede Jan Paulsen, Viborg/Torben Larsen, Esbjerg.

Damesinglen gav sejr til Lotte Olsen, Karlslunde, men Gitte Paulsen, Viborg, fik revanche ved at vinde damedoublen.

Finalerne i Randers:

HS: Anders Nielsen, Tune - Jan Paulsen, Viborg, 15-9, 16-18, 18-14.

DS: Gitte Paulsen, Viborg - Lotte Olsen, Karlslunde, 4-11, 5-11.

HD: Henrik Trans/Jan Nielsen, Sædding Guldager - John Nyborg/Kurt Poulsen, Frederikshavn, 15-4, 15-6.

DD: Gitte Paulsen/Gitte S. Jensen, Viborg - Susanne Pedersen, Værebros/Lotte Olsen, Karlslunde 15-7, 15-10.

MD: Poul Mark/Malene Nørgaard, Resen - Michael Steen Sørensen, Århus/Charlotte Jacobsen, Horsens, 15-8, 15-4.

Afbud og spænding i Esbjerg

Juniorspilleren Lotte Hartwich, Gentofte, sejrede i Esbjerg Badminton Klubs åbne mesterskaber for ynglinge, efter en utrolig spændende finale over Susanne Ejlertsen, Viborg.

Susanne Ejlertsen havde i semifinalen besejret en anden af juniorspillerne i turneringen, Nettie Nielsen, Gentofte, som oven i købet fik et »æg« i 3. sæt. Rikke V. Sørensen, KBK, var anmeldt men stillede ikke op.

Michael Kjeldsen, Gentofte, havde store problemer med at vinde herresinglen over Ib Frederiksen, Resen, der også forinden havde gjort det udmærket med sejr over Jørgen Christensen, Triton. Han havde forinden »gjort det af med« Kim Brodersen, Odense. I herresingle var der ligeledes afbud fra en af favoritterne, Mark Christiansen, Triton.

EBKs turnering blev afviklet i singler og mixed double, der gav sejr til Kim Levin, KBK/Anette Bernth, Hvidovre. De imponerede bl.a. med klar sejr over Michael Kjeldsen/Lotte Hartwich i semifinalen. Det bedste EBK-resultat kom i mixed doubelen, hvor Mogens Nielsen/Lisbeth Lauridsen, nåede semifinalen.

Mark Christiansen kunne ikke nå frem på grund af snestorm, men han blev glimrende erstattet i mixed double af Henrik Borgaard, Brande. Sammen med Nettie Nielsen nåede han finalen.

Finalerne i Esbjerg:

HS: Michael Kjeldsen, Gentofte - Ib Frederiksen, Resen, 15-9, 11-15, 15-13.

DS: Susanne Ejlertsen, Viborg - Lotte Hartwich, Gentofte, 10-12, 11-6, 11-12.

MD: Kim Levin, KBK/Anette Bernth, Hvidovre - Henrik Borgaard, Brande/Nettie Nielsen, Gentofte, 15-1, 15-12.

Sejre i OBK til Nettie Nielsen og Claus Thomsen

Claus Thomsen, Esbjerg, og Nettie Nielsen, Gentofte, fik hver to mesterskaber i Odense Badminton Klubs turnering for juniorer. Efter sejre i singlerækkerne vandt de henholdsvis i herredouble med Nils Skeby, Esbjerg og i damedouble med Dorte Kjær, Greve.

Finalerne i Odense:

Herresingle: Claus Thomsen, Esbjerg - Michael Teilmann, Højbjerg, 15-11, 15-13.

Damesingle: Lotte Hartwich, Gentofte - Nettie Nielsen, Gentofte, 2-11, 10-12.

Herredouble: Nils Skeby/Claus Thomsen, Esbjerg - Keld S. Jensen/Henrik Ejlersen, Viborg, 12-15, 15-8, 15-5.

Damedouble: Nettie Nielsen, Gentofte/Dorte Kjær, Greve Strand - Annette Bernth, Hvidovre/Karen Pedersen, Køge, 15-12, 16-17, 15-12.

Henrik Jessen vandt i Skagen

Henrik Jessen, Lyngby blev dobbeltmester i Skagen Badminton og Tennisklubs åbne turnering for puslinge - en turnering hvor kun en del af de stærke puslinge var med.

Finalerne:

Herresingle: Henrik Jessen, Lyngby - Peter Knudsen, Charlottenlund, 15-5, 15-5.

Damesingle: Mariann Christiansen, Sæby - Marianne Thomsen, Triton, 11-3, 11-5.

Herredouble: Henrik Jessen, Lyngby/Peter Knudsen, Charlottenlund - John Nyborg/Kurt Poulsen, Frederikshavn, 15-10, 15-12.

Damedouble: Pia Christensen/M. Larsen, Skagen - Malene Nørgaard/D. Rønfeldt, Resen, 15-4, 15-4.

Mixed double: John Nyborg, Frederikshavn/Marianne Thomsen, Triton - Poul Mark/Malene Nørgaard, Resen, 15-9, 15-9.

Overraskelser i KMB

Kastrup Magleby Badmintonklubs åbne puslinge mester-rækketurnering gav uventet sejr i herresingle til Henrik Jessen, Lyngby.

Turneringen bød på en række overraskelser i såvel herre- som damesingle. Således led favoritterne Anders Nielsen, Tune, nederlag til Thomas Kirkegaard, Lillerød, mens Marianne Lauritsen, Ølstykke stod for det mest bemærkelsesværdige resultat i damesingle med en stor sejr over Lotte Olsen, Karlslunde. Mixed doubelen havde også sin store overraskelse, idet Birkerødparret Mette Hagen/Morten Rottbøel slog Anders Nielsen, Tune/Jeanette Jensen, Jægerspris, som fik »tildelt« et æg i tredje sæt.

Finalerne i Kastrup-

Magleby:

HS: Henrik Jessen, Lyngby - Søren Bo Hansen, Helsingør, 15-10, 15-4.

DS: Jeanette Jensen, Jægerspris - Susan Jensen, Frederiksværk, 7-11, 8-11.

MD: Poul Erik Høyer, Helsingør/Susanne Pedersen, Værebros - Søren Bo Hansen, Helsingør/Susan Jensen, Frederiksværk, 17-18, 16-18.

Mestre i SGI

Sædding-Guldager Idrætsfor-enings puslinge mesterrække-turnering gav sejre i singlerne til Søren Bo Hansen, Helsingør og Susan Jensen, Frederiksværk.

Finalerne i SGI:

Herresingle: Søren Bo Hansen, Helsingør - Jan Paulsen, Viborg, 15-9, 9-15, 17-14.

Damesingle: Susan Jensen, Frederiksværk - Jeanette Jensen, Jægerspris, 11-6, 11-3.

Herredouble: Anders Nielsen, Tune/Henrik Lunde, Greve Strand - Søren Bo Hansen/Poul Erik Høyer, Helsingør, 18-15, 15-6.

Damedouble: Susan Jensen, Frederiksværk/Jeanette Jensen, Jægerspris - Gitte Paulsen/Gitte S. Jensen, Viborg, 15-10, 15-4.

Mixed double: Anders Nielsen, Tune/Jeanette Jensen, Jægerspris - Gitte Paulsen/Jan Paulsen, Viborg, 15-10, 15-10.

Dalby først med mikroturningering for »hele landet«

Det blev den lille sjællandske forening, Dalby Gymnastik og Idrætsforening, der formåede at samle - så at sige - alle landets bedste spillere i mikropuslinge rækken til en turnering.

- Vi mener, det har haft stor betydning at alle klubber og ledere samt forældre har forstået at »sætte« de meget unge spillere op, så alle forstod, at det var en landsdækkende turnering, hvor kun de allerbedste ville have mulighed for at gå igen.

Det er vort håb, at alle - også de spillere, der blev slået ud i første omgang - har haft udbytte af turneringen, udtaler Dalbys turneringsledelse efter arrangementet, der samlede 75 drenge til single, 44 piger i single, 31 par i drengedouble, 17 par i pigedouble og 26 par i mixed double.

Turneringsforløbet har været nogenlunde tilfredsstillende, men nok kan noget gøres bedre

næste år, fastslår man i Dalby, der indbyder deltagende klubber til at komme med kritik og gode ideer.

Dalbys badmintonudvalg tilbyder samtidig at hjælpe andre klubber, som selv vil prøve at lave et lignende »møde« for mikro'erne.

Finaleresultaterne fra Dalby:

HS: Jens Eriksen, Ballerup - Michael Crone, Skagen 10-12, 4-11.

DS: Majbritt Schmith, Solrød - Malene Thomsen, Nr. Broby, 11-2, 8-11, 11-8.

HD: Michael Crone, Skagen/ Poul H. Schou, Odense - Johnny Sørensen/Thomas Teglgård, Kastrup Magleby 15-10, 15-8.

DD: Line Klingberg, Farum/ Susanne Jørgensen, Ballerup - Marianne Friis/Anne Mette Bølle, Nr. Broby 12-15, 15-17.

MD: Michael Crone, Skagen/ Anne Mette Bølle, Nr. Broby - Thomas Lauritsen/Anette Holmberg, Lillerød, 15-2, 15-7.

Triumf for Frederikshavn i Landvetter

John Nyborg og Kurt Poulsen fra Frederikshavn Badmintonklub deltog med stor succes i Landvetter Badmintonklubs åbne turnering for puslinge. De blev mestre i herredouble, og John Nyborg var desuden i finalen i single mod puslinge fra det meste af Sverige.

Herresingle: Reine Andersson, Kungshamn - John Nyborg, Frederikshavn, 11-2, 11-2.

Damesingle: Liselotte Åhlström, Landvetter - Ann Sander- son, Partille, 12-10, 7-11, 11-9.

Herredouble: John Nyborg/ Kurt Poulsen, Frederikshavn - Reine Andersson, Kungshamn/ Karl-Åke Karlsson, Valbo-Dalens BMC Färjelanda, 15-6, 15-10.

Damedouble: Åsa Strindlund/ Christina Idvardsson, Bergs- åkers Badmintonklubb - Anneli Persson, Mariestad/Liselotte Åhlström, Landvetter, 10-15, 14-17.

Mixed double: Charlotte Wihlborg, Bjärred/Robert Lar- son, Smash Malmö - Reine Andersson, Kungshamn/Liselotte Åhlström, Landvetter, 4-15, 10-15.

Ynglinge A i Herning

Finalerne i Herning Badminton Klubs ynglinge A-turnering:

Herresingle: Hans E. Hansen, Hvidovre - Torben Snejbjerg, Herning, 3-15, 5-15.

Damesingle: Gitte Matthie- sen, DSB Sønderborg - Lise Mouritsen, Sædding-Guldager, 11-6, 11-5.

Herredouble: Lars Winther/ Torben Snejbjerg, Herning - Per Busted, Thisted/Søren Ander- sen, Bording, 16-18, 10-15.

Damedouble: Helle Jensen/ Helle Wad, Herning - Jeanet Bentsen/Kit Ewald, Hvidovre, 17-18, 15-11, 15-7.

Mixed double: Stefan Knut- zen/Susanne Lassen, Over Jer- stal - Jesper Hjerrild/Lise Mou- ritsen, Sædding-Guldager, 15-8, 15-2.

Mini A i Højbjerg

HS: Claus F. Christensen, Øl- stykke - Allan Lind, Kolding, 11-7, 11-4.

DS: Lene Larsen, Skagen - Ti- na Nielsen, Vårst, 12-10, 6-11, 3-11.

DD: Helle G. Jensen/Trine Sø- rensen, Vrå - Jannie Pedersen/ Anne B. Pedersen, Højbjerg, 15-4, 15-7.

Junior A i Ålborg

ABC Ålborgs junior A-turnering gav følgende resultater:

HS: Jeppe Jensen, Vrå - Hen- rik Larsen, Triton, 15-8, 15-8.

DS: Hanne Jørgensen, Herlev - Birgitte Ludvigsen, Frederiks- sund, 11-5, 11-6.

HD: Carsten Petry/Michael Nielsen, Viborg - Kent Larsen/ Jan Rasmussen, Højbjerg, 9-15, 13-15.

DD: Mette Hansen, Lyngby/ Dorte Thomsen, Sæby - Lene Jensen/Lisbeth Kudsk, Resen, 15-8, 10-15, 13-15.

MD: Steen Beier/Liselotte Sø- rensen, Sædding Guldager - Lisbeth Kudsk/P. Damgaard, Resen, 12-15, 6-15.

Puslinge-A i OJB

Over Jerstal Badmintonklub har afviklet turnering for puslinge A-rækken, hvor der blev opnået følgende finaleresultater:

HS: Jens Mac Larsen, Albets- lund - Ole Damgaard Sørensen, Albertslund, 8-15, 15-12, 7-15.

DS: Birgitte Eriksen, Højbjerg - Dorthe Christensen, Sædding Guldager, 6-11, 2-6 w.o.

HD: Ole Damgaard Sørensen, Albertslund/Kim Østrøm, Fa- rum - Morten Bai/Peter Just, Højbjerg, 8-15, 15-18.

DD: Birgitte Schøler/Sanne Lau- ridsen, Kongeå - Belinda Knud- sen/Hanne Riising, Ganløse, 15-11, 15-9.

MD: Vicky Wesenberg/Per Es- kildsen, Erritsø - Jane Klingberg /Kim Østrøm, Farum, 15-10, 15-9.

Puslinge A i Højbjerg

Puslinge A-turneringen i Høj- bjerg gav følgende vindere:

HS: Henrik Christensen, Høj- bjerg - Michael Steen Sørensen, AB Århus, 15-6, 16-18, 15-10.

DS: Marianne Thomsen, Tri- ton - Rikke Christiansen, Høj- bjerg, 11-8, 11-4.

HD: Per Juhl/Kenneth Jacob- sen, Kolding - Henrik Christen- sen/Niels Augustenborg, Høj- bjerg, 10-15, 8-15.

DD: Helle Andresen/Lone Thomsen, Skagen - Marianne Thomsen/Rikke Kjærø, Triton, 11-15, 7-15.

MD: Lene Jørgensen, Balle- rup/Morten Sandal, Tuse Næs - Jane B. Larsen/Peter H. Svend- sen, Lindholm, 15-4, 15-2.

Nye navne og »nye« klubber

Med hver ny badmintonårgang dukker der også nye klubnavne frem. Denne sæsons minipus- lingerække bringer således f.eks. Næsby, Himmelev og Ul- lerslev længere frem i rampely- set. Desuden bringer det nye gode spillere frem fra bl.a. Ny- købing F. og Ringsted.

Hvidovre Badminton Clubs traditionelle minipuslingeturne- ring var et nyt bevis på, at der udføres godt ungdomsarbejde i en lang række klubber, hvortil der altså glædeligvis er kom- met flere, nye med.

HBC-turneringen viste yderli-

gere, at der er stor jævnbyrdig- hed blandt mini'erne i denne sæson.

Finalerne i Hvidovre:

HS: Kim Juel, Tune - Lars P. Her- mansen, Næsby, 7-11, 8-11.

DS: Kristine Rasmussen, Ny- købing F. - Laila H. Nielsen, Himmelev, 11-5, 3-11, 10-12.

HD: Brian Nielsen, Roskilde/ Kim Juel, Tune - Peter Christian- sen/Jon Holst Christensen, Ringsted, 14-17, 18-16, 5-15.

DD: Kristine Rasmussen/An- ne Mette Bille, Nykøbing F. - Ti- na Søgård, Ullerslev/Dorte Stie, Nyborg, 5-15, 15-11, 14-18.

Finalerne i Odense:

Herresingle: Jan Paulsen, Vi- borg - Anders Nielsen, Tune, 10-15, 10-15.

Damesingle: Lotte Olsen, Karlslunde - Gitte S. Jensen, Vi- borg, 12-10, 9-12, 11-3.

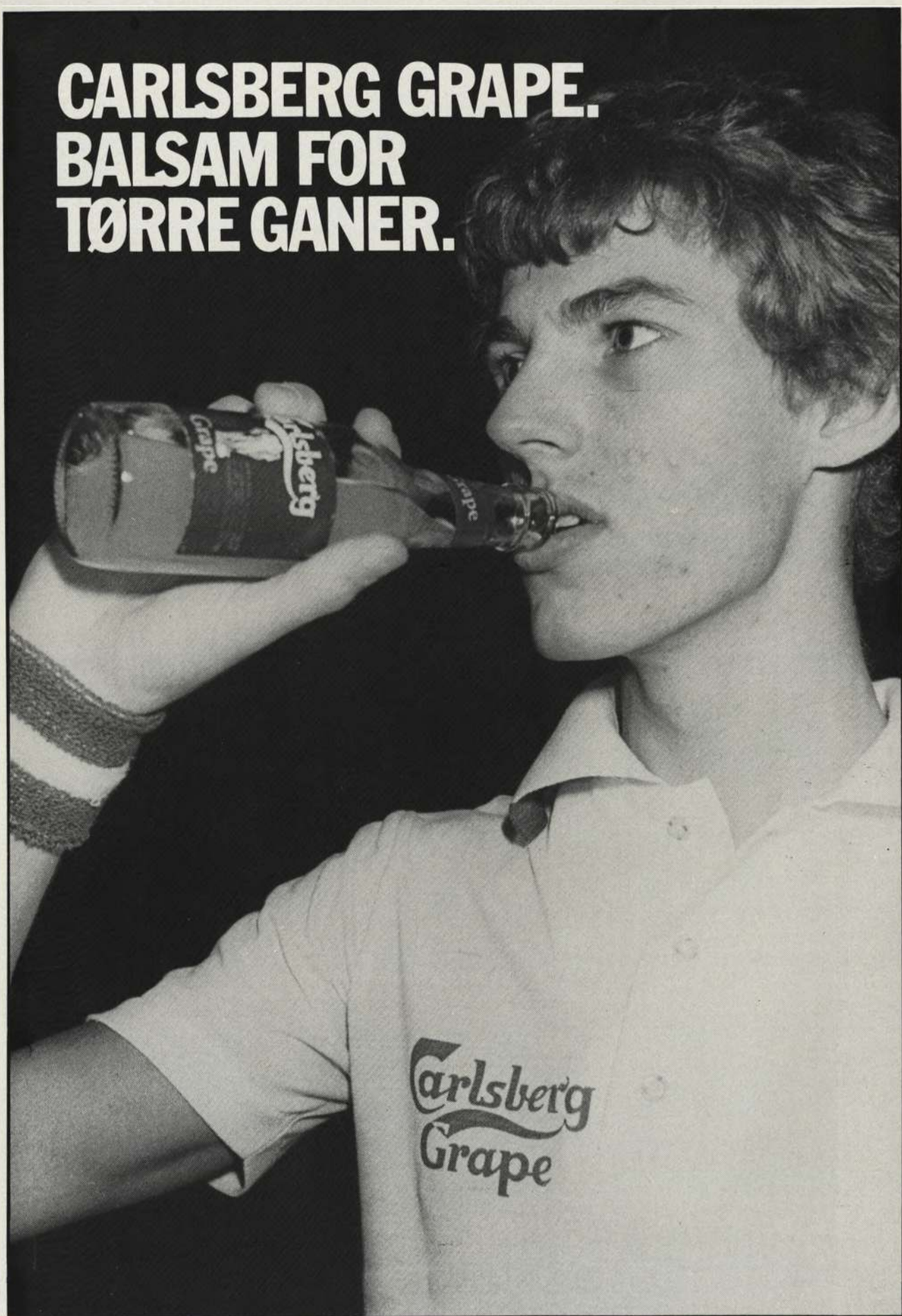
Herredouble: Søren Bo Han- sen/Poul Erik Høyer, Helsingø- Anders Nielsen, Tune/Henrik Lunde, Greve, 15-2, 15-12.

Damedouble: Susan Jensen, Frederiksværk/Jeanette Jen- sen, Jægerspris - Gitte Paulsen/ Gitte S. Jensen, Viborg, 12-15, 15-6, 10-15.

Lotte Olsen blev mester i Odense

Lotte Olsen, Karlslunde, og An- ders Nielsen, Tune, vandt sing- lerækkerne i Odense Badmin- ton Klubs puslinge mesterræk- keturning. Lotte Olsen besej- rede således såvel Susan Jen- sen, Frederiksværk som Gitte Paulsen, Viborg i turneringen.

**CARLSBERG GRAPE.
BALSAM FOR
TØRRE GANER.**

Verdens bedste til »Danish Open«

DBFs Internationale Turnering 6.-9. marts 1980 - Danish Open - tegner til at blive et overordentligt flot arrangement. For første gang i to år bliver der således lejlighed til at se Liem Swie King mod den danske elite på dansk grund, idet Indonesien og Japan har givet tilsagn om deltagelse allerede samtidig med at invitationerne kom ud. Desuden bliver der bl.a. lejlighed til revanche for Lene Køpen mod Verawaty i turneringen med den største præmiesum nogensinde i en badmintonturnering.

Den internationale turnering indgår som det sportslige højdepunkt i festlighederne i anledning af forbundets 50 års jubilæum, fastslår formanden for DBFs arrangementsudvalg, Torsten Berg.

Allerede samtidig med, at invitationerne kom ud, modtog arrangementsudvalget tilsagn fra Indonesien og Japan om deltagelse af de bedste spillere fra disse lande.

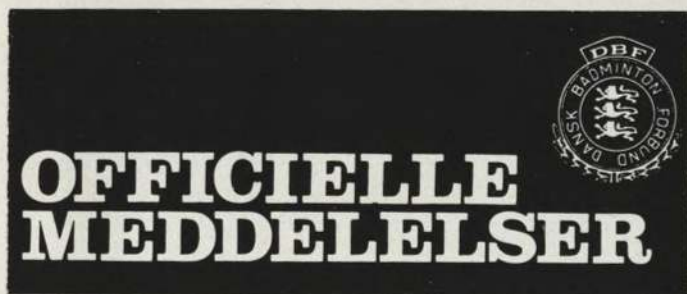
Det indebærer, at vi for første gang i to år får Liem Swie King og hans kronprins at se mod den danske elite på hjemmeba-

ne. Mens kun de største optimister venter, at vore bedste herrer kan gøre sig gældende i VM i Djakarta senere på året, skulle alle betingelser være til stede for at herresinglerækken ved »IT-80« bliver et festfyrværkeri af gode kampe imellem verdens bedste spillere - alle i VM-form, siger Torsten Berg.

På damesiden bliver det spændende at se, om Lene Køpen kan få revanche over for Verawaty for nederlaget i Randers, ligesom de japanske damer nok vil tale med her også.

danske talenter, men også en del udlændinge må kvalificere sig til deltagelse i Brøndbyhallen ved sejre i kvalifikationsturneringen, der afvikles i Helsingør onsdag den 5. marts. Her påregnes erfaringsmæssigt meget spændende og jævnbyrdige kampe mellem ofte meget forskellige spilletyper.

Dette arrangement er henlagt til Helsingør, hvor den lokale klub fejrer samme jubilæum som DBF, idet Helsingør var med til at starte DBF og nu - efter stille år - i den senere tid er begyndt en kraftig fremgang.

GODKENDTE SPONSORKONTRAKTER

Greve Strands Badmintonklub
Texaco, København.
Udløber 1/8-1980.

Korup Idrætsforening -
Fa. OBI SPORT, Odense.
Udløber 31/8-1981.

Skive Badmintonklub -
A/S Landbobanken, Skive.
Udløber 30/9-1982.

Korup Idrætsforening -
Korup Bageri.
Udløber 31/8-1981.

Søllerød-Nærum Idræts Klub -
Magasin.
Udløber 1/9-1980.

OPRYKNINGER

Følgende er oprykket til
minipuslinge mesterrækkeren

HERRER:
Kent W. Hansen, Ølstykke
Morten Nielsen, Nr. Broby

DAMER:
Tanja Berg, Ølstykke
Annette Hansen, Allinge

Efter sejre i Skagens mester-
række-turnering for minipuslinge
skal følgende A-spillere op-
rykkes:

Peter B. Jensen, Skagen
Tina Nielsen, Vårst

Følgende er oprykket til
puslinge mesterrækkeren

HERRER:
Ole D. Sørensen, Albertslund
Jens M. Larsen, Albertslund

DAMER:
Dorthe Christensen, Sædding G
Birgitte Eriksen, Højberg

Følgende er oprykket til
junior mesterrækkeren

HERRER:
Jeppe Jensen, Vrå
Henrik Larsen, Triton
Carsten Jacobsen, Esbjerg
Claus Nielsen, Esbjerg
Jørgen Roland, Skovlunde
Jakob Dahl, Roskilde

DAMER:
Hanne Jørgensen, Holte
Lisbeth Kudsk, Resen
Liselotte Sørensen, Sædding G.
Charlotte Thomsen, Esbjerg
Helle Wødemann, Helsingør
Birgitte Ludvigsen,
Frederikssund
Annette Liebst, Roskilde

**Rettelse til DBFs håndbog
side 99:**
Søllerød-Nærum Idræts-Klub:
Tlf. til Rundforbihallen rettes til:
02 - 80 45 25.

Kolding Badminton Klub
har fået nyt telefonnummer
05 - 54 28 50.

Spiller i Brøndbyhallen

Spillestedet er et nyvalg. Brøndbyhallen, der i de seneste år har været rammen om mange idrætsbegivenheder som to gange håndbold-VM, gymnastik-EM m.m., bliver for første gang spillested for »IT-80«. Her er plads til de mange tilskuere, der ventes til de afsluttende kampe. Ligeledes byder hallen på mange af de udenoms bekvemmeligheder, der giver både spillere og tilskuere mulighed for også at nyde pauserne mellem de interessante kampe.

Pladsen tillader også, at billetterne kan holdes moderate, selv om budgettet i år må belastes med den største præmiesum, 200.000 kr., i nogen badmintonturnering til dato.

Brøndbyhallens beliggenhed kalder især på de mange badmintonentusiaster, der nu bor syd og vest for København, idet adgangen til spillestedet er let og hurtig pr. bil efter at de sidste motorvejsomlægninger er færdige, ligesom et stort parkeringsanlæg netop er udvidet. For de mange, der benytter offentlig transport vil der blive indsat ekstra busser fra de nærmeste S-togsstationer direkte til hallen.

Kan opnå klubrabat

Der vil som tidligere blive et rabattilbud til medlemmer af klubber under DBF. Klubberne vil modtage tilmeldingsblanketter omkring 1. februar. Her gøres dog allerede nu opmærksom på dette, idet mange klubber som bekendt arrangerer busture for medlemmerne, benytter disse billetter som en tak til de mange frivillige ulønnede ledere, der sæsonen igennem har gjort en indsats for de unge osv. Disse linier kunne være en inspiration for andre klubber til at gøre ligeså.

Kvalifikationsturnering

Der ventes flere og stærkere udlændinge end nogensinde før. Dette medfører at ikke alene

Succes for IT-80, og ...

Jubilæumsturneringen markerer sportsligt, at 50 år er gået godt. Badminton er den mest udbredte individuelle idræt i Danmark, og danske spillere klarer sig meget fornemt ude i verden. Endnu er dog intet af de store IBF arrangementer VM, Thomas Cup eller Uber Cup finalerunde afviklet her, men meget tyder på, at dette kunne blive tilfældet snart. Succes for IT-80 kan markere optakten til et sådant arrangement.

Bogen om alle højdepunkterne

Samtidig med det sportslige højdepunkt i forbindelse med DBFs 50 års jubilæum - Den internationale turnering i Brøndbyhallen - vil DBF også udgive jubilæumsbog.

Her beskrives stiftelsen af DBF, de første vanskelige år, og den hurtige vej til store internationale mesterskaber, de største danske spillere og ledere »bag dem«. En omfangsrig statistik giver på en gang overblik over alle vinderne i All England, Thomas Cup, Uber Cup, Europamesterskaber, Nordiske mesterskaber, danske mesterskaber, DBF-mesterskaber for ungdom og old boys/veteraner.

Bogen får et omfang på omkring 100 sider i A-4 format, og prisen ventes at blive ca. 30 kr.

Forsiden af jubilæumsbogen kan ses th. Den er lavet af grafiker Carl Jensen, der sammen med Frederiksberg Bogtrykkeri står for den tekniske side af fremstillingen. Svend Erik Jacobsen skriver og redigerer. Preben B. Søborg fotograferer.

DANSK BADMINTON FORBUND

50 ÅR

Mælk -er ny energi!

Lene Køppen er en af de mange sportsfolk, der holder sig på toppen med mælk.

Mælk indeholder protein, vitaminer og mineraler. Alt det der gi'r masser af nye kræfter og energi.

Det er mælk. Det er dejligt. Det er ny energi.

